

நான்க்கசீர்

மார்ச்சு'89

அண்பு-அறநுறை - ஆண்மீகம்

சமய மாத மஞ்சளி

எண் : 5/

ஏகாந்திரி துறைச் சபை
வன்ற விதைச் சபை,
நில இல. 73
10. 5. 1989
ஏகாந்திரி துறைச் சபை
நில இல. 14805
14. 6. 1989

ஏகாந்திரி

ஞானம்: 1 சுக்கில மார்கழி திசைம். — ஜூலை 1989 கதி: 8

மார்கழியில் ஞானநீராடல்

திருச்சிற்றும்பலம்

மார்கழி மிகச் சிறப்புடைய மாதம், “மாதங்கள் அனைத்திலும் நான் மார்கழி” என்று கண்ணன் கிடையில் கூறுகின்றார்கள். அந்த மார்கழியின் பிரதான சமய விரதமாக அமைந்திருப்பது பாவையர் நோன்பு.

திருவெம்பாவையும், திருப்பாவையும் பாவையர் நோன்பை ஓட்டி எழுந்த பிரபந்தங்கள். அவை மார்கழி நீராடலில் மையமாக கொண்டவை. இறவன் என்ற அருட்கணையில் ஞானநீராடல் செய்கு, முங்கி மூழ்கி, அத்தூயமை பெறவேண்டும் என்ற உட்பொருளை உடையவை; உணர்தல் பவை. மக்கள் வாழ்க்கையையும் பெறுதோக்கையும் நெய்வத் தொடர்பு உடையதாகக் காட்டி நிற்பவை. யிளையாட்டு, வேட்டையுமக்கப்பவு அரிய சமய உண்மைகளை, உயர்ந்த தத்துவங்களை உரைப்பவை.

ஊழி முதல்வருய் நின்ற, சோதியார், கட்ரோளி விளக்கல் சிவனுக்கு உரிய திருப்பாதீர நட்ரத்திரத்துக்கு முந்திய ஒன்றால் நட்டினிலும் திருவெம்பாவை நோன்பு அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது. சமுத்தில் சைவமக்கரர் வாழும் பிரதேசங்களில் எல்லார், ஆலயங்களில் திருவெம்பாவைத் திருவிழாக்கள் சிறப்பாக நடக்கின்றன.

எமது பிரதேசங்களில் கண்ணியர்கள் உட்பட மகளிர் பெரும்பாலான வர்கள் திருப்பாவை நோன்பை அனுஷ்டிக்கின்றார்கள்.

சிவனடியார் மீது அங்கு வேண்டும்; அந்த அடியவர் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களே தமக்குக் கணவரரை வாய்க்க வேண்டும்; சிவனடியார் கலந்தும், சிவனுக்கும் பரிபுரிய வேண்டும் — என்ற கைங்கரியப் பிரத்தனையை மன்னவதை கேள்வ ஸ் நோன்பு நீற்பதாகத் திருவெம்பாவைப் பாடல்களைத் தெள்ளு தமிழில் கவிநயம் சொட்டத் தந்திருக்கிறா மணிவாசகர்.

இரு மனிதனிடம் மறைந்திருக்கும் ஆக்ம சக்தியைத் தட்டி எழுப்பக் கூடிய விதத்தில் சித்தாந்த - வேநாந்தக் கருதுகளை இருங்கப்பாடல்களிலும் பட்டை தீட்டிப் பொதிந்தி கூகிறா மணிவாசகர். இறைவழி பாட்டின மகாது வத்தையும், சிவபிரான் அருள்கரந்து பக்தர்களை ஆட்கொல்கும் சிறப்பையும் அவர் விதைந்துரைத்திருக்கிறார்.

— செவ்வேள்

உட்டப்பிறவு இரட்டையார்கள்

ஏழத்துச் சிதம்பரம் என்று போற்றப் படுகின்ற சிவன்கோவில் காரைநாளின் சூரைத்தின் பரந்தகண்ற பெரு வெளியில் அமைந்து கிடற்றது. ஜூருக்குப் பெருந் திருவாகவினங்குகின்றது. இங்குள்ள கோயில்களில் காலத்தாற் பழைமையானது. நீள அலத்தாற் பெஸ்னம் பெயியது. கோயிலின் மூன்றாம் வீதியோற் பெருத்த வீதியாமெங்கணும் கண்டதில்லை.

இக்கோவில் ஆகியில் ஜூயனார் கோயில் என்றே அழைக்கப்பட்டது; ஏனெனில் ஜூயனார் கோயிலே முதலிற் தொன்றியதாகும். இப்பொழுதும் கோயிலுக்குட்பேரவேசிக்கும் போது ஜூயனார் வாசல் வழியாகச் சென்று

அட்டகாசம் அக்காவத்தில்திரும்புதல் தீவு ஜூருகு ஆலயம் எடுத்த பின் அடர்கம் என்றும் கூறியுள்ளார். இதில் உண்ணமையுண்டு ஆகவே முதலில் ஜூயனார் கோவில் வரலாற்றை முன்னர்க் கூறுவாம்.

விந்துவான் F. X. C. நடராசா

ஆரியசக்கரவர்த்திகள் காலத்தே சேதுபதி இராசசியமும் இராமேஸ்வரமும் யாழ்ப்பாண அரசடன் தொடர்புற்றிருந்தமைக்குச் சான்றுகள் பல உள். ஆரியசக்கரவர்த்திகள் நாணயத்தில் “சேது” என்ற சொல் பொறி கூகப்பட்டிருந்தது. இசனை அவ்வகைச் சாசுகளிற் பார்க்கலாம் இத்தொடர்பு காரணம்

ஸ்ரீமந்துநீ தநாக்குலங்கள்

முதலில் ஜூபனுரை வணக்கி வஸம் வந்த பின்னர் சிவன் வாசலால் வெளிவர வேண் டுமென்ற விதி பண்டு தொட்டு இருந்து வருகின்றது. திருவிழாக்காலங்களில் ஏறுபடி மேளங்கள் வந்தால் அவர்கள் முதலிற் ஜூயனார் வாசல் வழிச்சென்று அவர் வாசலிற் சேவித்த பின்னரே தங்கள் சேவிப்பீணித் தொடங்குவர். ஜூயனார் கோயில் தனித்திருந்த காலத்தே அவரை வணக்கி திரும்பி முதுகுசாட்டி வருதல் வழக்கமில்லையென்று பெரியோர்கள் சொல்லக் கேள்வி. ஜூயனாரின்

மரக அங்குள்ளார் இங்கு சமும் வருதலும். இங்குள்ளார் அங்கு தென்னாந்த தமிழ்நாட்டு சேறலும் பெரு வழக்கமாயிற்று. சேதுக்கரையினைக் காவல்புரிந்து வம்மிசத்தின் வழித் தோன்றலாகிய “ஆண்டு” என்னும் பெயரிய பெரியார் ஒருவர் காரைநகருக்கு வருவாராயினார். இவர் வியாவில் ஜூயனார் கோயிலை வந்தலைத்து அங்குப் போயில் அர்ச்சகராயிக் குந்த தாமோதர ஜூயர் அக்கிராகாரத்தில் தங்கியிருந்தார். இருவரும் அதாவது ஆண்டு

யும் தாமோதர ஐபரும் ஓட்டிப்பிறவா இரட்டையரானானர்கள்.

ஆண்டி இங்குற்ற காலத்தில் ஐயனுர் கோயில் சேற்ற நிலையிலிருந்தது. இக்கோயிலை வெடியரசன் சந்ததியினர் கட்டியெழுப்பிப் பூசித்து நீந்தனர். என்ற ஐதிகக்கையெழுங்கு. வெடியரசன் சந்ததியினராகிய முற்குகர் 'பத்தினித் தெய்வமாகிய கண்ணகையை வணங்கவே மாட்டோம்' என்று மீகாமனுக்குக் கூறியிருஞ்சு ரைக்கு இளங்க ஐயனுர் அன்பர்களானானர்கள்:

போத்துக்கீசர் ஆட்சிக் காலத்திற்கு முன்னர் கட்டப்பட்ட இக்கோயிலை முதலில் போத்துக்கீசர் இடுக்கமுயன்றனர். கோயிலின் சிலபாகங்களை இத்துப்பாழாக்கினர்எனிலும் முற்குக இடத்தார்களைவர் ஆனால் ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக்காலத்தில் இடுக்கப்படலாயிற்று போரத்துக்கீசரிடமிருந்து சைப்பற்றிய கோட்டைக்கைத் திருத்தகவும் புதுப்பிக்கவும் வீருமியை ஒல்லாந்தர், பல சைவக் கோயில்களை இடுத்துக் கல்றகளை எடுத்துச் சென்று தங்களுக்கு வேண்டிய கட்டிடங்களை கட்டலாயினர். ஆமன்கீல் எனுங் கட்டிடகோட்டையை கட்ட பொன்னாலைத் திருமால் கோயிலும், வியாஸில் ஐயனுர் ஆயவழும் அழிக்கப்பட்ட தாகச் சரித்திராசிரியர் கூறுவர். அவ்வாறு ஐயனுர் கோயில் அழிக்கக்கப்பட்டபோது அங்குவதிந்த ஆண்டி ஐயனுர் விக்கிரகத்தை எடுத்துப்போய் தின்கௌப்பிட்டி என வழங்கும் தினரங்கள் பிடிடி யண்மையிலிருந்த கேள்க்குள் மறைத்து வைத்தனர். ஆங்கு ஆண்டி இருக்கவும் தொடங்கினர் பாங்கரில் ஓர் அரசரமூழிருந்தது. அந்தக்காலத்தில் அரசமரங்கள் தோறும் வைரவ குலம் வைப்பது பெருவழக்கமாயிருந்தது. கிபி ஏழாம் நூற்றுண்டு தொடக்கம் இந்தியத் தென்னாசத்தில் சைவநாயன்மாரின் ஆதிக்கம் பெருகிய காலத்தில் சமய கலாபணிகள் ஏற்படப் புத்தர் சமனர் ஆதிக்கம் வீழ்ச்சியடையலாயிற்று. .

மக்கள் சைவசமயத்தைத் தழுவலாயினர். அதே காலங்களில் இலங்கையிலும் சிறப்பாக யாழிபாணத்திலும் சமயகலாபணை ஏற்படப்புத்த சமயத்தவர்களாயிருந்த தமிழர்கள் சைவரமயத்தினர்களானானர்கள். அதன் பின்

அரசமரங்களினாடியில் வைரவ குலங்கள் வைத்து வணங்கலாயினர். இதே பிரகாரம் இங்குற்ற ஆண்டி, வைரவ குலம் ஒன்றினை அரசமரத்தடியிற் தாபித்தனர். பூசை வழி பாடுகளும் இயற்றுவாராயினர். ஐயனுர் விக்கிரகம் கேள்க்குள் மறைந்து கிடந்தது. பின்னர் ஒல்லாந்தரின் கெடுபிடி ஒய ஐயனுர் விக்கிரகம் வெளியே எடுக்கப்பட்டு வைரவ குலத்தின் பாங்கர் வைக்கப்பட்டு வணங்கப்படலாயிற்று. இதனால் கேளி, ஆண்டி கேளி யானதுபோல் ஐயனுரும், ஆண்டி கேளி ஐயானானர். இன்னும் இந்த அரசமரம் சிவன் கோவில் இரண்டாம் வீதியிலே அக்கிளி திசையிலிருப்பதைக் காணலாம். இதனால் வைரவ குலமும் ஐயனுர் விக்கிரகமும் ஓட்டிப்பிறவா இரட்டையரானானர்கள்.

ஆண்டிகேளி ஐயனுருஞ் குலமும் மக்களின் பூசை வழிபாடுகளுக்கும் இலக்காகக் கோயில் பிரசித்தமாயிற்று. இஃதிவாறு இருக்கின்ற காலத்தே அம்பலவி முருகர் என்ற பெரியார் ஒருவர் வாழ்ந்து வந்தார். பக்தியிற் சிறந்தவர் சைவாசாரத்தில் கதித்தவர், அடக்க ஒடுக்கம் நிறைந்தவர். தரும சிந்தணையாளர், களபூமியை வசிப்பிடமாகக் கொண்டவர். வாய்மை தூய்மை மெய்யன்முகிக்க அம்பலவி முருகர், இந்த ஐயனுர் விக்கிரகத்திற்குத் தனியாகக் கோயில் கட்டி எழுப்பி நித்திய நைமித்திய வழிபாடுகளியற்ற விருப்பங்களுடு தமது பேரவாயினை நிறைவேற்றினர். இதனால் "அம்பலவி முருகன் வைத்தகல் மெய்யென்றால்" என்று மக்கள் இன்றும் குஞ்சரை கூறுவதைக் கேட்கலாம். சிலகாலங்கு சென்றபேன் அம்பலவி முருகர் ஐயனுர் உற்சவ மூர்த்தியையும் கோயிலிற் பிரதிட்டை செய்வித்தனர். இதனால் ஆண்டியும் அம்பலவி முருகரும் ஓட்டிப்பிறவா இரட்டையரானானர்கள்.

கோயிற் திருப்பணிக்காகவும் பூசைக்காக வும் கமக்காரரிடம் நெல்லுத் தண்டியும் வந்தார் அம்பலவி முருகர். கமக்காரர் சிலர் இவரைக்காண்டு சவிப்பதுமுண்டு. "அம்பலவி முருகனும் வயிறு வளர்க்க வந்துவிட்டான்" என்ற வாய்கார வாழ்த்தியும் விட்டார்கள். (6 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

பாவையர்க்கு வாழ்வளிக்கும் பாவை நோன்பு

மார்க்கி மாதம் பிறந்து விட்டால் உள்ளத்தில் சமய ஊர்வு ஓவகம் பெற்று ஊற் றெடுக்கின்றது. வைக்கறையில் துயிலெலமு வதும், புனித நீராடி இறைவனைத் துதித்து பழக்கைள் செய்தும், ஆலயங்குசென்று விரப்பட்டும் மக்கள் செயல்படுவது மரபு திருப்பாவைப் பாடல்களை திருமாலத்யார்களும், திருவெம்பாவைப் பாடல்களைச் சிவன்யார்களும் புனிதமாகக் கருதி ஆலயங்களில் பாடி இறைவனுக்கு அர்ப்பணம் செய்யும் வழக்கமும் உள்ளது. ஆலயங்கள் மட்டும் என்று தனிப்பட்டோரும் இல்லங்களில் இவற்றைப் பக்தியுடன் பாடி வருவதையும் காணலாம்.

காஞ்சி காமகோடி பீடாகிபதியாகி யெப்பியவர்கள் இப்பாடல்களைக் குழந்தைகள் முதல் முதியோர் வரை, ஆண் பெண் இரு வாலாரும் பக்திசிரத்தையுடன் பாடித்திருவருளைப் பெறவேண்டும் என்று கறியுள்ளர்கள். தமிழிலக்கியப் பூஞ்சோக்கியில் தெய்வீக மணங்கமரும் இன்னிசைசப் பூஞ்சோகாத்துகள் எனதிருப்பாவையும், திருவெம்பாவையும் பெருமையுடையவை

‘பாவை’ என்ற சொல் பதுமை, சித்தரம், பெண், நோன்பு எனப் பல பொருள்களாக்கு வழங்கப்படும். தொல்காப்பியத்தில் ‘பாவை’ என்ற வகையிலான பாடலுக்கு இலக்கணம் வருக்கப்பட்டுள்ளது. எனி ஜும் ‘பாவைநோன்பு’ என்ற சொற்றெழுத்தும் வழக்கிலுள்ளது. மார்க்கி மாதம் கன்னி பெப்பக்கள் நடத்தும் வழிபாட்டையே இது குறிப்பதாகும். ‘பாவை நோன்பு’ ஏன்கைக் கொள்ளப்படுகிறது? நாட்டில் வளம் குறைந்தால், மழைபெய்யாதிருப்பின், பஞ்சம் ஏற்படலாம். இங்களும் ஏற்படும் வறுமையைத் தவிர்க்கவே இந்நோன்பு நோதிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது எனத்தெரிகிறது.

பனிக்காலத்தின் (ஏமந்தருதுவின்) முதன்மாதம் மார்ச்சி. இம்மாதம் தினந்தோறும் கன்னிப்பெண்டிர் வைக்கறையில் துயிலெலமுந்து கூடிசெசன்று நதிகளில் நீராடுவர். பின்னர் ‘காத்தியாயனி’ தேவியின் உருவத்தை மன்னால் செய்து பெரதிஷ்டை செய்து வழிபடுவர். அவ்வேளை அவர்கள் தேவியைத் துதித்துப் பாடுவர் இங்குள்ள பாவையர் பாவையை உருவாக்கி அதைத்துதித்துப்பாடுவதால், பாவைப்பாட்டு, எனவழங்கலாயிற்று என்பர் ஆன்றேர். இத்தகைய நோன்பை யொட்டி எழுந்தவதான் பாவைப்பாடல்கள் என்பதில் ஆயமில்லை.

— செ. ந நடராஜன் —

இப்பாவைப் பாடல்களில் துயிலெலமுப்புவதும், பனிநீராடுவதும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கக் காணலாம். திருப்பாவையில் ஆண்டாரும். திருவெம்பாவையில் மணிவாசகரும் இவ்வைமைப்பினைக் கடைப்பிடிச்சுங்கள்ருடு துயில் எழுதல், துயிலெலமுப்புதல், நீராடல் என்பன பல இடங்களில் இப்பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

இந்த இரண்டு பிரபந்தங்களிலும் முற்பகுதியில் துயில் எழுப்பும் கருத்துக்கள் அமைந்துள்ளன. இவற்றுள் ‘நீராடல்’ என்பதும் வெளிப்படையாகவே குறிக்கப்பட்டுள்ளன. ‘தெய்வம்’ என்ற உயரிய குறிக்கோளையே இவ்வெருபாவைப் பிரபந்தங்களும் கருப்பொருளாகக் கொண்டுள்ளன.

ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில் (10 ஆவதுஸ்காந்தத்தில் 22 ஆம் அத்தியாயத்தில்) ‘மார்ச்சி நோன்பு குறிப்பிடப்படுகிறது. பிங்கலந்தையிலும் கன்னியர் நீராடுதல் பற்றிய கூற்றுக்கள் காணப்படுகின்றன.

திருப்பாவை பிறந்த இடம் வைணவத் தலமான ஸ்ரீ சில்லிபுத்தூர். திருவெம்பாவை பிறந்த இடம் சைவத்தளங்களுள் ஜோதினிங்க ஸ்தலமான திருவண்ணாமலை. சிலர் திருப்பெருந்

துறையையும், தில்லியையும் திருவெம்பாவை பிறந்த விடமாகக் கருவர். திருவண்ணாமலை பைத்து முதற்பாடலும் இறுதிப்படுத்தும் திருப்பாவை முப்பது மலர்களாலான ஒரு பாமாலை. திருவெம்பாவையோ இருபது மலர்களாலானம் ரெருபாமாலை.

கன்னிப் பெண்கள் நாங்கள் நல்ல கணவரை அடைய வேண்டும் என்று விரும்புவது திருவெம்பாவையின் ஒன்பதாவது பாட்டிலும், பத்தொன்பதாவது பாட்டிலும் வெளிப்படையாக உள்ளது. திருப்பாவையில் கண்ணைக்கலைஞருக்கப் பெறவேண்டும் என்ற கோபியரின் விருப்பம் சட்டிக் காட்டப்படுகிறது. ஜீவாத்மா, பரமாத்மா என்பவைற்றிற்கிடையிலான உறவுபோல கன்னிப் பெண்களுக்கும் அவர்களின் காதலர்களுக்குமிடையே உள்ள உறவு அமையவேண்டும் என்பதே இங்கு வலியுறுத்தப்படுவதாகக் கூறினால் மிகையாது.

திருவெம்பாவையில் பத்தொன் பத்தாம் பாடலும், திருப்பாவையின் 29 ஆம் பாடலும் உயிரநிலைப்பாட்டுக்கள் ஏனைக் கருதப்படுபவை, 'நாத'ங்கவும், 'நாயக'ங்கவும் முறையே சிவனையும் திருமாலையும் கருதி, மாணி க்க வாசகரும், ஆண்டாளும் திருவெம்பாவைப் பாடல்களைப் பாடினார்கள். இவைகள் நாயகநாயகி பாவத்தில் தமிழில் அமைந்த உத்தமமான இசை இலக்கியங்கள் எனவும் கருதப்படுகின்றன.

மார்கழி மாதம் திருவாதிரைநாள், சிவதரிசைம் செய்வதற்குரிய சிறப்புடைய தினமாகும். 'மார்கழி'த் திங்கள் மதி நிறைந்த நன்னாள்' என்ற தொடர் இதனை விளக்கும். அன்று தினம் திருவெம்பாவைத் திருவிழாவின் பூர்த்தி நாளாகும். திருப்பாவைத் திருவிழாவை வைணவர்களுக்கு 30 நாட்கள் வழி பாட்டு தினங்களாகும். திருப்பாவை, திருவெம்பாவை இவற்றிலுள்ள பாடல்களை இம்மாதத்தில் முறையாக ஒதி இறை வழிபாடு செய்தால் வேண்டிய நன்மையைப்பெற வழி ஏற்படும். வழிபட்டால் தான் வழி வாய்க்கும்.

எனிலும் சிறப்பாகக் கண்ணியர் கருத்துக்கும், கண்ணுக்கும் உகந்த கண்ணியமுள்ள கணவரைப் பெறக் கடைக்கொள்ள வேண்டிய நோன்பு 'பாவைநோன்பு' என உறுதியாகக் கூறலாம்.

முத்தனே முதல்வா முக்களு முனிவா
மொட்டறை மஸர்பறித் திறைஞ்சிப்
பத்தியாய் நினைந்து பரவுவார் தமக்குப்
பரகதி கொடுத்தருள் செய்யுஞ்
சித்தனே செல்வத் திருப்பெருந்

துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசர்
அத்தனே யடியே னுதரித் தழைத்தாக
அதெந்துவே யெற்றரு ளாயே.

கண்டறியாதன கண்டனர்

சௌந்தராம்பிகா சுமேத சுந்தரேஸ்வரப் பெருமான் எழுந்தருளியுள்ள ஈழத்துச் சிதம்பரம் எலும் காரைநகர்த் தின்னபுரத்தை நினைக்கும் போது, கடவே அப்பர் பெருமாளின் திருக்கைலாயக் காட்சியும் நினைவுக்கு வருகின்றது.

திருக்காளத்தியை அடைந்த திருநாவுக்கரசர், காளத்திநாதரையும், ஞானப்பூங்கோதை அம்மையாறையும் தரிசிக்க வேண்டும் என்றமட்டற்ற ஆவலைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் கைலையை நோக்கிநடந்தார், நடந்தார் நடந்து கொண்டே மிருந்தார். கல்லும் முன்னும் குத்தின. கால்கள் புல்லாயின: இரத்தம் வடிந்தது: தவழ்ந்தார் அப்பர், கைகளால் நடந்தார்; உடம்பு கணித்த போதி வூம் உள்ளம், சோர்வடைய வில்லை. கைலைக்குச் சென்றே

திருவேள் கைலைநாதனைக் கண் பதனால் எல்லையில்லாத துண் டேதிருவேண் என்ற தீராத பத்திற்கும் துயரத்திற்கும் வேட்கையும் மாருத பக்தியை ஓாஸ்வர்களைத் தில்லை நடயும் கண்ட இறைவன் திருவை ராஜூர் எவிட்டு விடவில்லை. யாற்றுக்குச் சென்று, தன்திருக் காரைநகர்த் தின்னபுரத்திற் கைலாயத் திருக்கோலக் காட்சி குச்சென்று தில்லைக்காட்சியைக் கண்டின்புறமாறு அப்ப கண்டின்புறமாறு அடியார்கள் ருக்கருளினார். "யாதுஞ் சுவடு பலரின் கணவிலே தோன்றிச் படாமல் ஐயாறடைந்த" அப் சொன்னார் நடராஜப் பெருபர் அங்கே கண்டறியாதன மான். இயற்கைச் சூழலால், கண்டார். கைலாசக் காட்சி அபிஷேகச் சிறப்பினால், பல்ஜிக் யைக்கண்டார். களிபேருவகை கிரமத்தால் தில்லைச்சிதம் கொண்டார்.

• சிறபி-

ஆண்டு தோறும் ஆணி மத்தரத்திலும் மார்பாறித்திருவாதி பரதத்தை நினைவுட்டியபடியிருக்கையிலும் ஆயிரக் கணக்கான கும் காரைநகர்த் தின்னை அடியார்கள் ஈழத்திலிருந்து புரம் ஈழத்துச்சிதம்பரமாக தென்னிந்தியாவிற்குச் சென்று மாறியது. பல்லாயிரக்கணக்கு தென்னிந்தியாவிற்குச் சென்று கான பக்தர்களுக்கு வாழ்வும், தில்லை நடராஜரையும் சிவ கான பக்தர்களுக்கு வாழ்வும், காமசந்தரி அம்பாளையும் தரி வளமும், அருளும் பொருளும், சித்துமகிழ்ந்த தெல்லாம் இப்பக்தியும் சாந்தியும், நல்கும் போது பழைய கதையாவிப் புனிதத் திருத்தலாகப் புது போய்விட்டது. காலக்குறிவில் தெழிலுடன் திகழின்றது.

ஓட்டிப்பிறவா....

(3 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

இதனைக் கேட்ட அம்பலவி முருகர் அன்று தொடக்கம் சோறு சாப்பிடுவதை விட்டார். உப்பின்றிச் சமைத்த இலைக்கறிச்சோயே உண்டு வந்தார். இதனால் கோயில் வளவில் முகட்டை மூல்கீலி அதிகமாக வளர்ந்தன. முகட்டை தான் அம்பலவி முருகரின் பிரதான உணவாயிற்று. உப்பின்றித் தானுஞ் சாப்பிடக் கோயில் நிவேதனமும் அவ்வாரூயிற்று.

இஃதிவ்வாறிருக்கையில் சிவாலயம் ஒன்றினை எழுப்பவும் அம்பலவி முருகர் உள்ளகொண்டார். கட்டினார். சிவவிங்கமும் இந்தியாவிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டது. பிரதிட்டா கும்பாயிசேகமும் நடைபெற்றது.

இதனால் ஐயனார் கோயிலுஞ் சிவன் கோவி லும் ஓட்டிப்பிறவா இரட்டையரானார்கள். சோமாஸ்கந்த மூர்த்தியையும் தாபிக்கனினாத்துதன் மகன், சன்முகத்தாருடன் இந்தியா சென்று தமது பொற்கட்டுக்கள்கணியும் உருக்குவித்து வார்ப்பித்தனர். செவ்விதாக வார்ப்பு முடிந்தது. அம்பலவி முருகரின் ஆருயிரும் நீங்கியது. மகன் சன்முகத்தார் சோமாஸ்கந்த மூர்த்தியைக் கொண்டு வந்து பிரதிட்டை செய்தார். பின்னர் சன்முகத்தாரால் பரிவாரமூர்த்திகளாகிய விநாயகர் சப்பிரமணியர் இவர்களுக்குங் கோயில் கட்டப்பட்டன, நடேசர் கோயிலும் சனீசுவரன் கோயிலும் இவர் காலத்திலேயே கட்டப்பட்டன. நடேசர் கோயில் கீலக வருடங் கட்டப்பட்டது. இது சம்பவத்தால் அம்பலவி முருகரும் சன்முகத்தாரும் ஓட்டிப்பிறவா இரட்டையரானார்கள்.

நாமஸ்மரணம்

‘இதயத்தில் ஹரிக்கு இடமளிப்பவன் பிறப்புச் சூழலைக் கடந்தவன் ஆகிறோன்’

உனக்குப் பிடித்த இறைவனின் திருநாமத்தை எடுத்துக்கொள்; அதற்கு ரிய திருவுருவத்தை ஏற்றுக் கொள்; திருநாமத்தை ஜபிக்க ஆரம்பி; அதுவே மகிழ்ச்சியையும், அமைதியையும் அளிக்கவேண்டுது.

முனிவரும் ஞானியரும் இறைவனின் திருநாமத்தின் மகிழ்ச்சைக் கணைப்பில்லாது பாடி வருகின்றனர். அந்நாமத்தைப் பாடி அதன் இனிமையில் உன் மணம் பரவசம் அடையப்படும்; உன் உடல்முழுவதும் அழுரவமான பரவசத்தில் மூழ்கியிக்கும். அப்பரவசத்தினால், உனது அசங்கார உணர்வும் தாழ்ந்த ஆசைகளும் முழுவதும் மறைந்து, நீதூயமை அடைவாய்!

இடைவிடாது நீ இதனைப் பயிற்சி செய்தால், மிக உயர்ந்த நிலையில் நீ நிலைபெற வாய். ஆகவே நடக்கூயிலும், உட்காரும் போதும் மற்ற என்னென்ன காரியங்கள் செய்கூயிலும், திருநாமம் உன் நாலி னை விட்டு விலகாதிருக்கட்டும்.

சிறிது சிறிதாகத் திருநாமம் உண்ணோ ஆட்ட எாள்ளுவதை நியே உணர்வாய். உன்மனம் இங்கும் அங்கும் அலைய மறுக்கும் திருநாமத்துடன் தொடர்பு கொள்ளுதல் இறைவனுடன் தொடர்பு கொள்வதாகும். நாமமும் கடவுளும் வேறுவல். நாமம்தான் கடவுள்! கடவுள்தான் திருநாமம்!

— சித்ரா —

சிவன், கிருஷ்ணன், இராமன் போன்ற கடவுள் பெயரை நீ உச்சரித்ததும், அத்திருநாமத்துக்குரிய குணங்கள் அணித்தும் உன்கண்முன் நிற்கவேண்டும். உனது பெற்றேரின் பெயரையோ, குழந்தையின் பெயரையோ கூறியதும் குறிப்பிட்ட ந பரின் குணங்களுடனும் பாவணைகளுடனும் அவர்உன் கண்முன் வந்து நிற்பதில்லையா...?

“பெற்றேர்களை நாம் கண்ணால் பார்க்கிறோம். ஆகையால் அவர்களது குணங்களை எம்மால் நினைவில் கொண்டுவர முடிகிறது. ஆனால் இராமனையும், கிருஷ்ணனையும், சிவனையும் நான் கண்ணால் பார்க்கவில்லை. ஆகை

சாயிக்கை

யால் அவர்களை என்கண் கொண்டு வந்து நிறுத்த முடியவில்லை” என்று கூறலாம்.

அந்த நாமங்களின் உட்பொருள் என்னவோ அதற்குரிய உருவத்தைக் கண்முன் கொண்டுவரலாம் அல்லவா? சர்க்கரை என்ற பெயரைக் கேட்டதும் இனிப்பு உன் நினைவுக்கு வருகிறது.

கடவுளின் திருநாமம் இனிமை நிரம்பியது. அதனை நீ உச்சரிக்கையில், உண்ணிடம் மறைந்துள்ள இனிமையை அது வெளிக் கொண்டு வருகிறது. அந்த மகிழ்ச்சியை நீ ஒருமுறை சுவைத்தாலும் போதும், அந்தச் சுவை இல்லாமல் ஒருக்கணமும் உண்ணால் வாழ இயலாது.

கடைசிகாலத்தில், உணர்ச்சிகள் எண்ணாக ஆகியவற்றின் கொந்தனிப்பில், இறைவனின் திருநாமம் உள்ளே அமிழ்ந்து விடும். இப்பொழுதிருந்தே அந்நாமத்தை வேண்டும் போது நினைவுக்குக் கொண்டுவர முயற்சி செய்யவேண்டும்.

പാപാവിൻ

അംഗഭ്രഹ്മ

பஜ்ன சீரு சாதனை

பஜனை நாமஸ்மரனை, சங்கீர் த்துவம் இவையை இந்த யுகத்தின் சுதானை என்று காலத்திற்குக்கண கூறிவைத்துள்ளன. கடவுளின் ஒருமையையும், குருஞ்சையையும் போற்றி, அவரது திருவருள் உங்களை நிறைக்குமாறு அவரை வேண்டி இறைஞ்சும் பிரார்த்தனையை பஜனை எனப்படும். மனிதனின் உள்ளத்தையும், உடலையும் நன்கு குணப்படுத்தும் தன்மையை பஜனை கொண்டுள்ளது என்று கலாநிதி தொழில் ஹிஸ்லஸ்ப் தமது பலவருட ஆராய்ச்சிகளின் பின்னர் பிரகடலப் படுத்தியுள்ளார். இடைவிடாத நாமஸ்மரனையை கூறும், பஜனையாலும் இத்தாக்கம் ஏற்படுகிறது இந்த ஒரே காரணத்தாலேயே தின்சரி காலையிலும் மாலையிலும் பஜனையும், அதிகாரியில் நரசக்கீர்த்தனையும் ஒழுங்கு செய்யும் கடவுளையை ஒவ்வொரு சாமி அமைப்பின் பிரிவும் கொண்டுள்ளது.

ஆனால், வேதனை தருவதாகவும், கட்டா
யத்தினபேரிலும் பற்றினெச்சும் வேலன் டி.ய
திவாஸி. பாகு கொள்பவர்களிடம் தூயதீர்
றலை நிறைப்பதாகவும், மேன்மையான உற்
சாகத்தை அனிப்பதாயும், பரவசமான அனு
பவக்ஞருக் கொடுக்கவில்லதாக அது அமைய
கேண்டும். ஆனால் தற்பெழுது இது நடப்
படுவதிலூல், ஏதாயிலும் ஒரு இயந்திரம்
பேண்டுத் திலமக்ஞர் தமது திறமையைக்
கூட்டும் ஊடகமாகவோ அது உள்ளது. தாங்
கள் கோர்த்த கீத்துக்கீள், பெருமைக்
காக வெளிப்படுத்தவே பஜ்ஜீகன் நடத்

தப்படுகின்றன. கூட்டாகப் பஜீஸ் பாடுவதில், மீட்டற்பயிற்சிபொன்று இவை நடாத்தப்படுகின்றன. அதனைப் பின்பற்ற ஏனையோரால் முடிவதில்லை. அதனால் தங்கள் மனத்தை இற்றப்படி அணையவிடுகின்றனர்.

தொகுப்பு: கு. குக்ஞானி

“ உங்களுக்குப் பரிச்சயமான பஜனீஸப் பாடல் களைப் பாடுவங்கள். உ. ஸ் க ள் ஆனந்ததூதை எல்லோராலும் அப்பொழுது பகிர்ந்து கொள்ள முடியும். மெட்டு, அர்த்தம், ஆலா பணி, சாரீரம், ராகம், தாளம் என்னும் பஜனீஸப் பாடல்களின் நுனி அம்சங்களிலும் அவதாளத்தைச் செலுத்துவங்கள். உங்களாலு குரல் அல்லது இனிமை இதாளிக்காவிடின் அமைச்சராக இருங்கள். நீங்கள் அளிக்கும் மிகச் சிறந்த சேவை அதுவேயாகும்.

இறைவனது மகிழ்ச்சையையும், மாட்சியையும் படக்காட்சி போன்று, பாடகர்களிலும், சென்னையிலே ரக்களிலும் கிற ச்சலவக்கும் வண்ணம் செய்திருக்கு இனிமை அவிப்பதாக பஜனீ அரசாய வேண்டும். ஒவ்வொரு பஜனீ நிதி நிதி விலை உணர்ச்சிப் பரவசத்தை எல்லாரிடத்திலும் உண்டு பண்ணும் வகையில் பஜனீயானது கடவுளின் பல்வேறு நாம ரூபங்களைக் குறித்து இருக்க வேண்டும்.

பங்கு கொள்வோர்கள் எல்லோருக்கும் ஒரு சாதனையாகப் பழைன அமைய வேண்டும்.

☆

இறைவனுக்கு நன்றி தெரிவிப்பது எப்படி?

வாழ்க்கை அனுபவங்களால்தான் இறைவனை உணர முடியும். அறிவினால் மட்டும் இறைவனைக் கண்டுகொள்ள முயல்கின்றவர்கள், யானியைத் தடவி அதன் தன்மையை அறிய முயன்ற குருடர்களைப் போல் தடுமாறு கிருர்கள். கண்களால் மட்டும் நாம் பார்க்கின்றோம் என்பது பொய். மனத்தினாலும் நம்மால் பார்க்க முடியும் என்பதுதான் மெய்.

இறை என்றும் போற்றலோடு தியாந்த தின் மூலம் நாம் ஐக்கியப்பட்டு விட்டால் போதும் கேட்டது கிடைக்கும், கேட்காமலும் கிடைக்கும். விரும்பியது நடக்கும். விரும்பாவிட்டாலும் நடக்கும். நடப்பதெல்லாம் நன்மையாகவே நடக்கும். பகவான் நமக்காக எவ்வளவோ சென்களியங்களைச் செய்து கொடுக்கின்றன. உணவு, உடை, இருப்பிடம் எல்லாவற்றிற்கும் வழி செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். நாம் அவைகளை அனுபவிக்கிறோம். இதற்கு நன்றியாக நாம் அவனுக்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டுமோ?

'பகவானே இது உனக்கு' என்று சொல்லி எதையாவது அர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும். பகவான் திருப்தி அடைகிறார்கள். பகவானுக்கு நெவேத்தியம் வைப்பது என்பது ஒரு நன்றி. நாம் வைப்பதை பகவான் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள் என்கின்ற மனோபாவத்தோடு சுத்தமானதாகவும், சிறந்ததாகவும், உள்ளத்தை அவனுக்கு அர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும். 'வேறு ஒன்றுமில்லாவிட்டாலும் ஒரு புஷ்பம், ஒரு பழம், ஒரு துளசித்தளம் அல்லது ஒரு உத்தரவளி ஜலம்; இதில் எதையாவது ஒன்றை அர்ப்பணம் செய்! இது போதும்' என்றார் பகவான்.

பகவான் தானே இப்படிச் சொல்லி விட்டான் என்று ஒரு புஷ்பத்தைப் போட்டு விட்டு, நாம் பின்னர் சாப்பிடலாம் என்பதல்ல, நம்மால் எதெது முடியுமோ அதைப் பிரியத்துடன் அளிக்க வேண்டும்.

'மழுமோ, தேங்காயோ வாங்குவதானால் சிறிதாக வாங்கினால் போதும் என்பார்கள். பெரிய வாழைப்பழமும், பெரிய தேங்காயும் பகவானுக்குப் பிடிக்காதா? நெவேத்தியம் என்றால் மனம் இப்படிச் சொல்கிறதோ?

— பார்த்தசாரதி —

எல்லாமே அவனுல் படைக்கப் பட்டவை நம்மிடம் என்ன இருக்கின்றது? எதைக் கொடுத்தாலும் அவனது பொருளையே அவனுக்குக் காண்பித்து விட்டு, நாம் சாப்பிட்டுவிடுகின்றோம். காண்பிப்பதில் கூடவாகருமித்தனம். ஜிந்து ரூபாயில் ஒரு அர்ச்சனை செய்யச் சொல்லி, அதில் தனி குடும்பம், மாமார் குடும்பம் என்று எல்லோருடைய நலத்திற்கும் பிரார்த்திக்கச் சொல்லுவான். இவ்வளவு பெருக்கும் சேமத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய அந்த பகவான். இந்தச் சின்ன தேங்காய் பாதிக்காத்தானு கொடுக்கிறார்கள்? அந்த அர்ச்சனை கூட, 'பகவானே! எனக்கு இந்தக் காரியம் ஜெயமானால் அர்ச்சனை செய்கிறேன்.' என்பான். 'இதோ அர்ச்சனை செய்துவிட்டேன்; இந்தக் காரியத்தை ஜெயமாக்கிக் கொடு' என்று முன்னதாக அர்ச்சனை செய்ய மாட்டான். பகவான்டமே அவ்வளவு அவனுமிக்கை இருந்தால், பகவானுக்கு மட்டும் மனம் வருமா?

அவனையே நம்பு: நல்லதை அவனுக்கு அர்ப்பணம் செய்; அருள் செய்யவேண்டியது அவனது கடலை; அவன் ஏமாற்றமாட்டான்.

கும்பாபிலேக்கு கிரியைகள்

கும்பாபிலேக்ம் எஃபது குடமுழுக்கு என்றும், குடநன்னிராட்டு சிறை எனவும் பொதுவாக அழைக்கப்படும். இது பிசுவரும் நான்து வகையாக நடத்தப்படும்.

ஆவர்க்கதம்:

புதிசாலை ஓரிடக்கில் மூர்த்தியை வைத்து பாலா பிரீஷ்டை செய்து பூஜித்து புதிதாக்க கோவில் கட்டி பாலா யை மூர்த்தியைக் குப்பக்கில் எடுத்து, பின்னர் மூலஸ்தானத்தில் இருக்கும் மூர்த்தியில் சேர்த்து அபிஷேகம் செய்தல்.

அனுவாததம்:

வெகுசாலத்திற்கு மூன் கோவில் கட்டி பூஜை இல்லாமல் அழிபவிட்டும், சீர்குகீந்தம் இருந்து மூன்போல் அவைக்கோத்திருத்தி ஆலயம் கற்பித்துக் கும்பாபிலேக்ம் செய்தல்.

புனராவர்த்தம்:

காப்பக்கிராம், விமானம், பிரகாரம், கோபுரம், பலிபீடம் இவற்றில் பழுவ ஏற்பட்டாலும் விமானத்தில் உள்ள விக்கிராங்களில் பழுது ஏற்பட்டாலும், வர்ணம் அழிந்திருந்தாலும் பாலா யை செய்து ஆலயத்தைப் புதுப்பிக்கு மூலஸ்தானத்தில் பிரதிஷ்டை செய்து கும்பாபிலேக்ம் செய்தல்.

அந்தநீர்:

ஆலயத்தில் சோரன், சண்டாளன், நாய் முதலியன் உட்சென்று தீண்டியதன் காரணமாக மூர்த்தியின் பிரத்திபங்கம், உபாங்ம் போன்றவைகளில் ஏதாவது பழுது ஏற்பட்டால் அவைக்கோத்திருத்தி உடனே செய்வதாகும். இதில் அந்தநீரைப் பிரதிஷ்டைக்கு நாலை, நட்டத்திரம் பார்க்க வேண்டியதில்லை.

மேற்கூறிப் நான்கு காரணங்களில் ஏதாவது ஒன்று குறித்து தேவாலயங்களில் கும்பாபிலேக் குற்சவம் நடைபெறும் கிரியைகள் மிகவும் சுருக்கமாக கீழே தரப்படுகின்றன.

அனுஞ்சினு:

இறை வணக்கம் செய்து சர்வசாதகர்களிடத்தும் பரமபொருள் இடத்திலும் இந்த மக்குவமான கும்பாபிலேகத்தை நாள் குறித்த காலத்தில் செய்வதற்கு வணக்கி உத்தரவு கேட்பதாகும்.

ஆக்கம்: மயில்வாகனம் சிவபீராகசந்தரம்

திரவியஸமர்ப்பணம்:

பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டிய திரவியங்களைச் சேகரித்ததும் அதை பொலி, வெள்ளி, தாம்பாளத்தில் பட்டுப்பீதாப்பாத்தினை அவங்கிறது, சிவதருமக்குக்குரிய பொருளை அகலமிகு வைத்து, யானை உல்லா சிவிலகமிகு தட்டினை வைத்து சிவாச்சாரியங்கும் எலை மானர்களும் மங்கள வாத்தியங்களுடன் வலமாக தேவாலயத்தை அடைந்து அலங்கரிக்க மன்றபக்கில் நெல் அரிசி பரப்பி ஒங்குதளை பக்கமிட்டு அதன்மேல் வைத்து மூலக்கூடியைப் பூஷிக்கு திரவியத்தை மூன்று பங்காக்கி ஒருபங்கு கும்பாபிலேகத்திற்குரிய பங்கு மேலும் பதினொரு பாகமாக்கி இரண்டு பாகம் யாகத்திருகும், ஒருபங்கு அபிஷேகத்திற்கும், ஒரு பங்கு சிவாச்சாரியருக்கும், இரண்டு பங்கு ரிதவிழர்களுக்கும், இரண்டு பங்கு நான்குவேத பன்னிரு திரு முடை தேவாரங்களுக்கும், ஒரு பங்கு

யாகதிரவியங்களுக்கும், ஒரு பங்கு பிராமண போஜனம், அன்னதானம் ஆசியவற்றிற்கும், ஒரு பங்கு சிறப்பிக்கும். பரிஜூனங்களுக்கும் செலவிடப்படும்.

ஆசர்ய வாணப்

இது கோவிலில் பரிபாவிக்கும் தர்ம கர்த்தா பிரதிஷ்டை செய்பத் தகுந்த சிவாச்சாரியாரைத் தோந்தெடுத்து, வணங்கி அவரிடம் இத்திரவியத்தைக் கொண்டு மகாரும்பாஷேஷம் செய்து இறைப்ரந்தோப் பெற்றுத் தரும் நு வழிபடவாரும் பின்னர் இச்சிவாச்ச நியார் மேற்படி பிரதிஷ்டைக்கு தகுந்த பேஷதகர்கள், சாதகர்கள் நிதி விஜூர் கான் அமாத்துவார்.

விப்ரானுக்ஞா

வேத சிவாகமங்கள் அறித்த பெரியோர்கள் முன்னிலையில் தழிச் சாம்பூஸம் தந்து, தான் இப்பிரதிஷ்டை செய்யக் கருதியுடையவனு என்று கேட்க, சபையியார்கள் தகுதியுடையவர் என்பதை ஆலோதித்தல்.

கணாதி பூஜை

எவ்ரும் முகவில் அக்காரிய ந்தைத் தொடங்க முன்னர் மகா கணபதியைப் பூஜித்தல் வழக்கம். மாதம்பாவிதேயும் எதுவத விச்கினமுமின்றி நிறைவேற விக்கிஸரை ஜாவாகிய மகா கணபதியைப் பூஜை, அவிவேஷம், ஹோமம் செய்து முதலில் பிரதம சிவாச்சாரியர் வழிபடல்.

வாஸ்து சாந்தி

புதிதாக அமைகியப் பட்ட ஆஸ்யங்கள், யாகாலை ஆசியவற்றில் வாஸ்து உபாவத நீர்க் கானங்கு முழு அளவிற்கு உருவும் செய்து பூனிக்கோய் பனிக்கந்தது வாஸ்து உருவுக்கை இமுக்குங்காங்கூ ஆஸ்யத்தையும் யாகமங்களுக்கையும் வீதியையும் வலமாக வந்து ஈசான திக்கில் வளர்க்கும் செய்தல் வேண்டும்.

மேறும் இவ்வாஸ்து சாந்தி பாலஸ்தாபனம், போபுரம், தடாகம், வீரி, உற்சவம் போன்ற வற்றிலும் கட்டாயம் செய்தல் தேவேஷம். இதன் தத்துவம் அதை சொருபமான

பூமியை பிராமணின் மூச்சக்காற்றிலூல் சோதி சொருபமாக்கி சுத்தம் செய்வதாம்.

கோம சாந்தி:

செலவேஷக சுத்திற்கும் புதிதான படியுனம், கிராமங்களிலுள்ள அகர, ராட்செத, பிசாக, பிராட்சத்தர்களை திருப்பி செய்து சுந்தோஷப்படுத்தி கிராம அதிதேவதையான வைரவக் கடவுளைப் பூஜைத்தலாம்.

பிரவேஷ பலி:

நாம் பிரவேஶம் செய்து மாகும்பாயி ஷேஷம் செய்யும் இடத்தில் உள்ள எவ்வாத் தீக்குள்ளிலும் வசிக்கின்ற இயக்கர், இராட்சதர், பிசார், பிரம் இராட்சதர், பூதர், காளி, சரவி, பைரவர் முதலிய தேவதைகளுக்கு உணவு கொடுத்து ஏழுப்பி சுவர்களை முறைப்படல், மலீ, வாணம், நதி, மயானம் முதலிய இடங்களில் சேந்று சுகமாய் வீற்றிருங்கள். இது சிவன் கட்டளை எண்க்கறித் திருப்புத் தலை, இது மகாகும்பாயி ஷேஷம், புதுமணை புகுல், திருவீழா போன்ற வற்றிலும் செய்தல் வேண்டும்.

திசாவிழாமம்:

நான்கு திசுக்கங்களில் முன்றேயே பாசப தாஸ்தம், அகோரஸ்திரம், பிரதநியஸ்ராஸ் திம், சிவாஸ்கரம் முகவியவர்களை பூசித்துக் காவுக்கெய்யும்படி கட்டளை இடல்.

மேற்கூறியவற்றுடன் அகர இராட்சதர் களின் தொல்லைகள் நீங்க சிவன், சண்டேல் வரர், வைரவர் போன்ற கம்பங்களை அவர்களுக்குரிய அபிஷேக திரவியங்களாலும் சமித்தாலும் ஹோமம் செய்து சம்போதித்துக் கும்ப ஜலத்தை ஆஸ்யத்தைக்கற்றித் தெளிக்கும் இரட்சோக்கிர ஹோமமும், நவக்கிரக மாம் கோழை விற்பிரபாசனம், மிருதசங்கிரக ஸம், அங்குரார்ப்பணம், ஆசார்யரஷாபந்த ஸம், கடஸ்தாபணம், வலாங்கணம், யாக சாலைப் பூஜை முதலியவைகளும் நடைபெறும்.

மேலும் கண்சிரந்தல் (நயன கண்மீனினம் எனும் கிரியையும் மேற்கூறிய வைதலாப்பியா (23 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

“மாதங்களில் நான் மார்க்கி” - இவ்வாறு கண்ணபிரானால் சிறப்பிக்கப்பட்ட மாதம் மார்க்கி. இப்மாதத்தின் சிறப்புப்பற்றி, நேட்பு பற்றி மூன்று பெண்கள் தெரிவித்த கருத்துக்கள் இங்கு பிரசரமாகின்றன.

மார்க்கி மாண்பும், தூய்மையும் உள்ள ஒரு மாதமாகும். அதை இறைவழிபாட்டி வேயே கழிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமும், வழக்கமும் பண்ணைக் காலம் முதல் இருந்து வந்துள்ளது. ஆகையால்தான் மார்க்கி மாதத் தில் விவாகம், கிரகப் பிரவேசம் போன்ற இவ்வகை விவகாரங்களைத் தவிர்த்து வந்துள்ளனர் நம் முனினார். அந்த முறையை நாமும் இன்றுவரை பின்பற்றி வந்துள்ளோம். இதை விடுத்து ‘மார்க்கி’ ஒரு பீடை மாதம்’ என்று சிலர் சொல்லுவது அறியாமையின் காரணமாகும்.

மார்க்கி மாதத்தின் சிறப்புக்கு அனேக காரணங்கள் இருக்கின்றன. “மார்க்கித் திங்கள் மதி நிறைந்த நன்னாள் நீராடப் போதுவீர் போமினே” என ஆண்டானும், “போற்றியாம் மார்க்கி நீராடேல்” என மணி வாசகரும் பாடியது மார்க்கி மாதச் சிறப்பை உலகினருக்கு உணர்த்தவே.

மண்ணுலக வாசிகளின் ஒரு வருட காலம், விண்ணுலக வாசிகளான தேவர்களுக்கு ஒரு நாள். அதாவது தைமாதம் முதல் ஆணி மாதம் வரையிலான காலம் கால். ஆடி மாதம் முதல் மார்க்கி மாதம் வரையுள்ள காலம் இரவு. இதன்படி மார்க்கி மாதம் தேவர் களுக்கு விடியற்காலமாகும். எனவே தேவர் களுக்கு விடியற்காலமாகிய மார்க்கி மாதம் மூழுவதையும் இறைவழிபாட்டில் செலவிடுதல் அவசியமான கருமங்களில் முதன்மையானது. எனவே மார்க்கி மாத காலத்தில் மணிவாசகப் பெருமான் அருளிச் செய்த, இறைவனைத் துயிலெழுப்பும் ‘திருப்பள்ளி எழுச்சி’யையும் அன்புக்கறும் ‘திருவெம்பாவை’ யையும் பாராயணம் செய்து இறையருளைப் பெற முயற்சிக்க வேண்டும்.

திருமதி—மனோன்மணி அருணாசலம் (குடும்பத்தலைவி—முளாய்)

மேலும் இறைவன் புகழ்பாடி அவனை அழைக்கும்பொழுது “நம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளி செங்கமலப் பொற்பாதம் தந்தருள்” எந்தருளும் அவனை வரவேற்கவே அழகான விதம் விதமான கோலங்கள் இடுகிறோம். கோலத்தின் நடுவில் முத்த பிள்ளையாம் விநாயகப் பெருமானை அமரச் செய்து வழிபடுகிறோம்.

நமது நாட்டில் மார்க்கி மாதத்தில் மட்டும் வீட்டுமுற்றத்தில் கோலமிடுகிறோம். ஆனால் தமிழ்நாட்டில் ஆண்டு முழுவதும் வாசில் தண்ணீர் தெளித்து மெழுகிக் கோலமிடுகின்றனர். அதற்கு அவர்கள் சொல்லும் காரணம்; இப்படிச் செய்தால் ‘சௌபாக்கியல்கூமி’ தினமும் விட்டுக்கு வருவாள்.

இருபத்தியேழுநட்சதி திருந்தனுள் ஆதிரை, ஒணம் என்ற இரண்டுக்கும் மட்டுமே 'திரு' என்ற அடைமொழி அமைந்துள்ளது. மார்கழி மாதத்தில் பெளர்னிய (பூரணை) நாள் மீகவும் சிறப்புடையது. மிருகசிரிடமும் பூரணையும், சேர்ந்து வரும் நாளை மத்தியாக வைத்தே 'மார்கழி' என்ற பெயர் உண்டாயிற்று.

திருமதி ச. பத்மாவதி (மாணவி)

இராமநாதன் நுண்கலைப் பிரிவு
யா / பல்கலைக்கழகம்

மிருகசிரிடத்தை அடுத்த நட்சத்திரம் திருவாதிரை. இது சிவபெருமானது பெருநாளெனப் பெறியோர்களால் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. திருநான் சம்பந்தமுர்த்தி நாயனுரும், சுந்தரமுர்த்தி நாயனுரும் 'ஆதிரையன்' என்று சிவபெருமானைக் குறித்துப் பாடியுள்ளனர். 'ஆதிரையன்' என அருணகிரிநாதருடைய திருவாக்கு திருப்புகழிலும் காணப்படுகிறது.

'மார்கழி மாதம் திருவாதிரை நாள்' என்ற பெருவழக்கு உண்டு. 'மார்கழி திங்கள் மதி நிறைந்த நன்னாள்' என்று ஆண்டாள் பாகரம் தெரிவிக்கிறது. பருவத்துடன் திருவாதிரையும் அன்று தொடர்பு கொள்வதால் சிவபெருமானுக்குரிய சிறந்த வழிபாட்டுதினம் அது எனக் கண்ணன் கீதையில் கூறிக் கொண்டுள்ளான்.

இம்மாதத்தில் சைவசமயிகள் சிவனது அபிடேக்கு காட்சியீட்டுக்கண்டு களித்து முத்தி பெற வேண்டும். 'கமலையில் பிறக்க முத்தி' (திருவாரூர்) 'அருணையை நினைக்க முத்தி' (திருவண்ணமலை) 'தில்லையில் தரிசிக்க முத்தி' (சிதம்பரத்தில்) 'காசியில் இறக்க முத்தி' என்ற முதுமொழிகள் கவலிக்கத் தகுந்தலை. இதை அடிப்படையாக வைத்தே 'ஆருத் திரா தரிசனம்' என்ற திருவாதிரைத் திருவி மூர் போற்றப்படுகிறது. திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும் 'குனித்த புருவ மும்' எனத் தொடங்கும் தேவாரப் பாடலில் 'நடராஜ தரிசனம்' காண்பதற்காக மனிதப்பிறவிலேன்டிப் பெறவேண்டிய ஒன்றாகும் என்று கூறியுள்ளார்.

'ஆரார் வந்தார் அமரர் குழாத்தில்
அணியிட ஆதிரைநாள்
நாராயணனானுடு நான்முகன்
அங்கி இரவியும் இந்திரனும்
தேரார் வீதியில் தேவர் குழாங்கன்
திசையைத்தும் நிறைந்து
பாரார் தொல்புகழ் பாடியும்
ஆடியும் பல்லாங்கு கூறுதுமே.

எனத் தொடங்கும் திருப்பல்லாங்கும் சிவனது தரிசனத்துக்கு தேவர்கள் கூடி வந்ததையல்லவா தெரிவிக்கிறது.

மாணிக்கவாசகப் பெருமானும் மார்கழி மாதப் பெருமையினைத்தன 'திருவெம்பாலை'யால் எங்கள் வாழ்க்கையில் நினைபெறச் செய்துள்ளார்.

நடேரப் பெருமானுக்குச் சிறப்பான மிகப்பிரியமான அழிஷேகம் நடப்படுத்த திருவாதிரைத் திருநாளில் தரிசிப்பவர் பெரும்பாக்கியசாலிகளே. *

பாடல்களை மார்கழி மாதத் திலே கோயில்களிலும், தெருக்களிலும் பாடிச் செல்வார்கள். அத்துடன் இந்துக்களின் வீடுகளிலும் ஒவ்வொராண்டிலும் மார்கழி வைக்கறைப் பொழுதில் பாடப்படுகின்றது.

முற்காலத்திலே திருமணமாகாத கண்ணிப் பெண்கள் 'பாவை நோன்பு' என விரதம் (24 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

ஈச்சரமா, ஈச்சரமா?

வெங்கம் மலிவின்ற கடன் மாதோட்ட நன் எசுரில் அமைந்துள்ள சிவத்தலத்தின் பெயர் ஈச்சரமா? ஈச்சரமா? என்ற சந்தேகத்திற்கு ஸ்ரீகம் ஷேண்டி நிற்பதுவே இச்சிறு கட்டுரை

கைவசமய குரவர்களாகிய சம்பந்தரும், சந்தர்ரும் மாதோட்ட நங்களை இறைவனை மாலசீகமாகப் பதிகம் பாடிப் பணிந்தனர். சமூழமையும், பெருமையும் நிறைந்த புன் ணிய பூமி மாதோட்டம்.

தமிழ்மையும், கைவத்தையும் ஒரு கூடுகை வளர்த்தவர்கள் பவர். தமிழ்மையே துணைபாக்கக் கொண்டு அனல்வாதம், புவலஸாதம் ஆகிய அற்புதங்களை நிகழ்த்தியவர் ஞான சம்பந்தர். ‘குன்றையூர் நெல்லைக் கொண்டு கைவதற்கு ஆளில்லை எம் பெருமான்’ என்று தமிழாகில் பாடி தீவிவனைத் தன் பணிக்காக கியவர் சுந்தரமுர்த்திநாயனுர். இவர்கள் பாடிய கேதவாரத் தில் பழிந்தெளால் ஈச்சரமா? ஈச்சரமா?

மாதோட்ட நாளில் உள்ள சிவத்தலத்தை திருக்கீ தீசுரம் எனவும், திருக்கேநிச்சரம் எனவும் எழுதியும், பேசியும், படியும் வருகின்றனர். இதேவே முறையான வடிவம் எது?

ஆ. அரசுத் தினம்

இப்பெயர் மூன்று சொற்களால் ஆகிய காரணப் பெயர். திரு + கேது + ஈச்சரம் அவ்வது ஈச்சரம் எனப்பிரிக்கலாம். திரு என்பது அ-கடமொழி கேது என்பது கைவசம பிகள் கூறும் நவக்கிரகங்களுள் ஒன்று. மனித கூடலூம், பாய்புத் தலையும் அமைந்தது. கேது என்னும் பாயபு சிவபோனை சிவலிங்க வடிவிலே வழிபட்டதாக வரலாறு உண்டு.

ஈச்சரன் — இறைவன். இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கும் இடம் ஈச்சரம்—கோவில்.

சொற்பிறப்பு ஓப்பியக் கீழ் அகராதியில் கவாமி ஞானப்பிரகாசர் இவ்வாறு குறிப்பிட இள்ளார்.

இராமரால் சிவலிங்கம் வணக்கப்பட்ட இடம் இராமேச்சரம் அவ்வாறே பட்டி எனப்வளால் வணக்கப்பட்ட இடம் பட்டைச்சரம், நாகத்தால் வணக்கப்பட்ட இடம் நாகேச்சரம், வ. த. சுப்பிரமணியபிள்ளை எழுதிய ‘சிவத்தலமஞ்சரி’ — எவ்வ நூலில் ஈச்சரம் என்ற முடிவுள்ள நூற்றுக்கு மேற்பட்ட சிவத்தலங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

1960 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் வெள்வந்த சித்தாந்தம் என்னும் பத்திரிகையில் (பலர் 33 இடம் 02) கலாநிதி மா. இராசமாணிக்கம் ‘மூவர் த்தவாரம்’ என்ற கட்டுரையில் ஈச்சரம் என்பது சிவன்கோவிலின் பொதுவான பெயர் என்ற குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நாகேச்சரம் தொடர்பான கல்வெட்டுக்கூரை ஆயவு செய்த கோயம்புத்தார் கிடைக்கிற இராமச்சந்திரன் செட்டியாரும், அன்னூமலைப் பல்கலைக்கழக பேராசிரியராக இருந்த வை-சுந்தரேசவாண்சடையாரும் ‘நாகேச்சரம், என்றே காணப்படுவதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

‘நடக்காமடிட நந்திகேதீச்சரம்’ எனத் தொடங்கும் திருப்பக்கரத்தின கிழீழ் வித்து வான் அருணைவடிவேல் முதலியார் இக் ‘திருத்தாண்டகம் ஈச்சரம் என அருளிக் கொடுத்து’ என்று எழுதியுள்ளார்.

உ. வே. சாமிநாதையர் எழுதிய ‘புதிய தூம் பகழபதும்’ என்னும் நூலினுள் பட்டைச்சரம், புகாமேச்சரக் க்காலை என்ற பெயர்கள் பயின்றுள்ளன.

தல்வரம் எல்பதன் திரிபே ஈச்சரம் என்று கறுவோருடைய கருத்து வலுவற்றது. ‘என்’ என்னும் எழுத்தவரும் அநேக இடங்களில் ‘ச’ என்னும் தமிழ் எழுத்து எழுதுவதே (19 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

❖ நல்ல புண்ணியம் செய்தனை ❖

இராகம்: பந்துவராளி

பள்ளவி

தாளம்: ஆதி

நல்ல புண்ணியஞ் செய்தனை நெஞ்சுமே
நல்லீசுக் குமரனை நாடித் தொழுதெழு
(நல்ல)

அனுபாஸ்லவி

வஸ்லை வடிவேலன் வள்ளிதெய் வாணைலோவன்
செஸ்வக் குமரசிவ சண்முக நாதனைத் தொழு
(நல்ல)

சரணாங்

தொல்லை வினைகெட துன்பந் தொலைத்திட
கா ஹுங் கலிந்திடக் கருணை பெருகிட
அஸ்துஹ் பகலஹும் அழுது வலம் வந்து
சொல்லி அவன்புகழ் துதித்து நலம் பெற
(நல்ல)

அஸ்லஸ் என்செயுஂ் அருவினை என் செயுஂ்
தொல்லை வஸ்வினைத் துன்பய நென் செயுஂ்
முாலை நாகதவழ் முத்துக் குமரனை
நல்லை நகரினில் நாடிக் கூதொழு
(நல்ல)

தந்திடுஂ் கந்தனின் சரவண பவளனும்
மந்திரம் என்று ந் அந்தனை செய்துட
சந்ததம் நல்லீசுக் சங்கரன் பாலனை
சிந்தை செய்யவும் முந்தைத் தயமென
(நல்ல)

- சேந்தன் -

அம்பன் அருள்

துர்க்கை அம்மன் கோயிலில் பூசை முடிந்ததும் உபந்தியாசம் நிகழ்ந்து கொட்டுக் குந்தது சக்தி வழிபாடு பற்றி உபந்தியாசம் அழகாக, பொருள் விளங்க உரை நிகழ்த்திக் கொண்டிருந்தார்.

பக்தர்கள் உள் மண்டபத்தில் மெய் மறந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

பக்தர்கள் கூட்டத்தில் மெய் மறந்து கேட்டுக் கொண்டிருந்த குமுதா, மடியில் இருந்த தன் இரண்டு வயது மகன் சுதாக ரைப் பார்த்தான். அவன் நித்திரை கொள் ளாது வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். ‘அம்மா! துர்க்கையே!! என் பின்னோக்கு ஒரு குறையும் வராது காப்பாற்று தாயே!!’ என மனதார வேண்டினான்.

அன்று இரவு காப்பாட்டிற்குப் பின் சமீயலறை வேலைகளை முடித்த பின் கண வனுக்குப் பால் கொடுத்தான்.

நினைவுமிகுப்புச்சுருளு

கட்டிலில் இருந்து பேப்பர் படித்துக் கொண்டிருந்த மனோகர், பாலை வாங்கிப் பருகியபடி தொடர்ந்து பத்திரிகை படித்தான்.

குமுதா அறை மூலையில் இருந்த மேசை மேல், கொப்பியில், பொறுமையாக எழுதிக் கொண்டிருந்தான்.

குமுதா எழுதுவதைப் பார்த்த மனோகர் ஆச்சரியத்துடன் ‘என்னப்பா எழுதுகிறோய்? அப்பாவுக்குக் கடிதமா’ என்று கேட்டான்.

குமுதா பதில் சொல்லவில்லை. எழுதுவதில் முழுக்கவைம் செலுத்தினான். இதற்கு முன் அவன் இப்படி எழுதியதில்லை. மனோகர் வியப்புடன் எழுந்து போய்ப் பார்த்தான்.

‘துர்க்கா சரணம் சரணம் தாயே

துர்க்கா சரணம் சரணம்!

அம்மா சரணம் சரணம் தாயே

அம்மா சரணம் சரணம்!’

இந்த வரிகள் பலமுறை எழுதப்பட்டிருந்தன. அவனுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. ‘இதென்ன புதுக்கவிதையா?’ - என்று கேட்டான்.

அவன் அதற்கும் பதில் சொல்லவில்லை; மனோகர் தனக்குள் சிரித்துக்கொண்டு மீன் டும் கட்டிலில் வந்து அமர்ந்து பேப்பர் படித்தான்

என்று இருந்தும் குமுதா கொப்பியை முடி வைத்து விட்டுக் கணவனைப் பார்த்தான். ‘ஒரு நாளைக்கு ஒரு சில நிமிடங்களாகவுது அம்பாளைத்தியானிக்க வேண்டும். அதற்கு இது தான் சிறந்த வழி’ என்றான்.

‘யாருளங்கு இப்படிச் சொன்னது’

‘பெந்தியாசம் கெய்தவர் நல்ல அழகாகப் பேசினார், - என்றான்.

மனோகர் சிரித்தான். ‘அவர் முழுப் பைத்தியம் நீ அரைப்பைத்தியம்’ - என்றான்

கணவனுடைய பேச்சு குமுதாவிற்கு ஏமாற்றமாகவும், வருத்தமாகவும் இருந்தது. ஒன்றும் பேசாது படுக்கையை விரித்தாள்.

அன்று தொடக்கம் தினமும் நிதி திரை கொள்ளப் போகுமுன், அந்த வாக்கியங்களைத் தவறாது எழுதி வந்தான்.

Health is your Birthright, not Disease

Health is a positive state. It is not simply the negation of disease. A healthy man can turn out more physical and mental work. He can practice meditation well for a long time. Health is the gift of God, the power behind life. Health is your birthright, not disease. It is as natural to be well as it is to be born.

The spring of loveliness flows from health. Every Joy that enlivens your heart comes from health. Nations flourish only if they are healthy. Wealth is useless without health. The best dishes can't give you pleasure if you suffer from dyspepsia. Children dance in Joy only if they are healthy. Therefore, try to keep up health by taking recourse to natural means.

Sri Swami Sivananda

Sunshine, pure water and air, exercise, wholesome diet and sound sleep are the six fundamentals of healthy life. Bask in the sunshine. Drink pure water and breathe pure air. Take regular exercise in the morning. Have proper rest. Take scrupulous care to eliminate waste matter through the bowels, kidneys, lungs and skin. Then only can you be healthy. Take a tumbler of water at night and in early morning. This will flush the digestive tract. A brisk rub with a rough towel after a bath will remove the accumulation of dirt in the skin. Go to bed early. Sleep for six hours. Do not worry. Eat moderately. Let the diet consist mainly of fruits, nuts and vegetables. Masticate the food thoroughly. Drink plenty of water. Fasting occasionally is a most wonderful restorative aid to health and long life. Take sparingly and sweetly. Be honest and sober. All these will contribute to your keeping good health.

Stop smoking, drinking and other bad habits. Avoid late night meals. Have meals at proper intervals and, most important, be regular in daily exercise. Breathe deeply in the open air and only through the nostrils. Do not cover your head when you sleep.

Observe the laws of health. Nature knows no excuse and accepts no apologies. Do not forget that whatever other investments you make, they will all depend on your good health. Health is the very foundation of your career, in fact, of your whole life. To be completely healthy is to live fully, with body, mind and spirit performing efficiently as a harmonious whole. When you are healthy you enjoy your meals, sleep soundly, work hard and tackle difficulties with courage.

LORD OF DANCE

Modern science confirms the proclamations of the ancient Sages regarding the universe and God. The earlier view held by science that the world is made up of matter which is ultimately reducible to a hundred and odd elements was superseded by the discovery of the atom as the smallest irreducible unit of matter.

But even the atoms have been split further into positively and negatively charged particles called electrons and protons. Scientists all over agree that we and everything here are actually a mysterious universe of energy,

electro - magnetic charges, and powerful nuclear fields of which the atom is a miniature model.

This truth, the ancient Rishis knew, and incorporated such knowledge in the various names by which they addressed the Ultimate Reality - Truth or God. For Example the name Vishnu stands for the aggregate of atoms, since,

Vishnu - Vish - Anu - Vish meaning aggregate and Anu is the term for atom.

Adiparashakti is another name for the Supreme Universal Reality signifying almost the same meaning.

Adiparashakti - Adi - Para - Shakti - Adi meaning Primordial, Para meaning Supreme and Shakti is the term for energy.

Physicists recognize the uniformity of the matrix. They claim that we and the objective world around us are all composed of an undifferentiated energy substance which moves in cycles or wave motion. It is never at rest; it is present everywhere appearing in countless gradational or hierarchical modes, each gradation being but a part of an organic flux but played on a different key. The differences we observe in the things and beings we see, which include ourselves, are differences only in the wave motion of energy and nothing else.

This fact of the whole Cosmos, the entire material universe as consisting of one mass of Energy revolving in constant

rhythmic
minutest
tons (m.
ancient f

Not
these att
the Realit
more effe
through s
the ideas
esoteric m

Symb
ancients t
art, song,
famous c
example -
philosoph
which Go
called Na

Wher
He mov
is his gl
is his d
manifeste
thing of
nes, the i
heart, the
the shinir
that mak
manifesta
the const
the atom

The
and a di
the man
light an

rhythmic harmonious vibration, from the minutest particles of electrons and protons (microcosm) was conceived by the ancient Rishis and Sages.

Not in names of God alone do we find these attributes and characteristics of the Reality expressed by them. They were more effectively and positively portrayed through symbols and idols which depict the ideas behind and the ideals within - the esoteric meanings.

Symbolism is a method evolved by the ancients to reach the mass-mind through art, song, poetry, sculpture, dance, etc. The famous dance of Natarajah is one such example - a symbolic representation of the philosophic concept of cosmic activity of which God is the director and therefore called Natarajah - the Lord of the dance.

Swami Shantanand

When he dances, everything here dances... He moves, everything here moves... Such is his glory... Such is his splendour... such is his divinely intoxicated love. So he manifested in the beauty of motion in everything of the universe - the whirling electrons, the throbbing protoplasm, the pulsating heart, the orbiting planets, the blazing sun, the shining stars, all these and everything else that make up this universe - are the visible manifestations of this one. It represents the constant rhythmic vibratory motion of the atom - the matrix of everything.

The dancer holding fire in one hand and a drum (*uddukku*) in another signify the manifestation of Energy as heat, light and sound. *

THE GURU FENCE

A young plant needs a fence around it.

It cannot say, "Why do you put me in prison? I do not want to be inside here!"

Suppose the farmer says, "Well if you want, I will remove the fence."

Do you know, what will happen? The very next minute the cattle will come and chew the plant up.

Just like that, until we grow into big, strong trees, we should accept the discipline of our teachers and Guru.

Once a tree has grown up, there is no need for a fence, and that same tree will give shelter and shade to the cattle, who would have eaten it earlier.

As a young plant, you need discipline, for your own protection;

As a grown tree, you are free to stand alone and even to protect others

- Swami Sachidananda

DEATHLESSNESS IS OUR REAL NATURE

The dead are fortunate. It is only those who are left behind who feel miserable. It is our constant concern to bear the burden of this body and look after its needs.

Day in and day out, this is our occupation — bathing, eating, massaging our legs and so on — no end to it.

When we die, it takes four persons to carry this body, and yet we carry it about constantly without even stopping to think that we are doing so.

We can easily lift a heavy stone under water, but as soon as we take it out we find how heavy it is and in the same way we do not feel the weight of the body as long as a chaitanya or life force permeates it.

Deathlessness is our real nature, and we falsely ascribe it to the body, imagining that it will live for ever and losing sight of what is really immortal, simply because we identify ourselves with the body.

It says in the upanishad that the jnani looks forward eagerly to the time

**BHAGAVAN SRI RAMANA
MAHARISHI**

when he can throw off the body, just as the labourer carrying a heavy load looks forward to reaching his destination and laying it down.

மணவியின் செயல் மனோகருக்கு வேடுக்கையாகவும், பைத்தியக்காரத்தனமாகவும் தொன்றியது இருந்தும் அதுபற்றி ஒன்றும் அவன் பேசவில்லை. காரியாலயம் போவதும், பின் பத்திரிகை படிப்பதும் தான் அவன் வேலை, மாலையில் சிறிதுநேரம் குழந்தை கதாகருடன் விளையாடுவான்.

அன்று காலை காரியாலயம் போகுமுன் முடிக்கும் போது மேசையில் முதல் கொட்டி விட்டது. அவசரத்தில் மேசை மீது இருந்த கொப்பியில் ஒரு ஒற்றையைக் கிழித்து மேசையைத் துடைத்து விட்டு ஆயில் போனான்.

காலைச் சாப்பாட்டிற்குப் பின் சமையல் றையைச் சுத்தம் செய்துவிட்டுத் தும்புத் தடியுடன் அறையைப் பெருக்கிச் சுத்தம் செய்ய வந்தான் குழுதா. அறைக்குள் வந்த தும் அவன் கண்ணில் கசங்கிய காகிதம் பட்டது.

அதை எடுத்து விரித்துப் பார்த்தான். மனம் வேதனையால் தூடித்தது.:

தும்புத்தடியை நிலத்தில் போட்டுவிட்டு கட்டிலில் அமர்ந்து கசங்கிய காகிதத்தை விரித்து மீண்டும் படித்தான்.

சிறப்புச் சிறுக்கதை

'தூர்க்கா சரணம், சரணம் தாயே' என்று அவன் எழுதிய வாக்கியங்கள் அவைகளைவன் ஏன் இதைக் கிழித்தான் என்று நீண்ட நேரம் சிந்தித்தான். 'மந்திரம் போல் நான் மதிக்கும் இதைக் கிழிந்து ஏறிய எப்படி மனம் வந்தது?' அவன் உள்ளும் வேதனையால் தூடித்தது.

கிழிக்கப்பட்ட காகிதத்தை மீண்டும் கொப்பியில் ஒட்டிவிட்டு கொப்பியை பத்திரமாகப் பூட்டி வைத்தான்.

அன்று மனோகர் ஆயிலில் இருந்து வந்த தும் குழுதா முதல் கொடுத்து விட்டு சமையலறைக்குப் போய்விட்டான்.

வழக்கமாக அவன் முதல் அருந்தும்போது அவனுடன் இருந்து கதைத்துக் கொண்டிருப்பான். இங்கு அவனுடன் பேசாது இருந்தது அவனுக்கு வியப்பை அளித்தது. அவன் குடித்துவிட்டு வைத்து முதல் கப்பை எடுக்க வந்த குழுதா, அவன் முகத்தைப் பாராது எடுத்துக்கொண்டு போனான். மனோகருக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. 'என்ன குழுதா முகத்தை நீட்டிக்கொண்டு திரிகிறோம்' என்று கேட்டான்.

குழுதா நின்று ஒரு கணம் அவனையே பார்த்தான். பின்பு 'அதை என் கிழித்தீர்கள்? என்னை வேதனைப்படுத்துவதில் உங்களுக்கு என்ன நன்மை' என்று கேட்டான்.

மனோகர் ஒன்றும் புரியாது விழித்தான் 'கிழித்தேனு? என்னத்தை கிழித்தனான்' அவன்காலை நிசந்ததை அறவே மறந்து இருந்தான்.

'நான் எழுதிய தூர்க்கை மந்திரத்தை' மனோகர் யோசித்துப் பார்த்தான். எப்போது கிழித்தோம் என்பது குாபக்குக்கு வரவில்லை.

'அதை நான் பழையபடி கொப்பியில் ஒட்டி விட்டேன்' என்றால் குழுதா முகதா.

'கொப்பி' என்றதும் அவனுக்கு நினைவு வந்தது.

'இப்பதான் நினைவு வருகிறது. பழைய கொப்பி ஒன்று இருந்தது. அதிலை ஒரு ஒற்றையை கிழித்து கொட்டின மையத் துடைத்தனான். உண்மையாக அது நீ எழுதிய தூர்க்கைப்பாடல் என்று தெரியாது' என்றான்.

குழுதாவுக்கு ஆறுதலாக இருந்தது. கணவன் வேண்டுமென்று செய்யவில்லை என்பதில் அவனுக்கு நிம்மதியாக இருந்தது.

பேப்பரைப் படித்துக் கொண்டிருந்த மனோகருக்கு மனதில் அந்தச் சம்பவம் வேசாக அரித்துக் கொண்டிருந்தது. இந்தச் சிறு விஷயத்திற்காச இவருக்கு இத்தனை கோபமா? என்று எண்ணினான்.

≡ மடத்தடிச் சாமியார் ≡

ஓர் ஊரில் ஒரு ஏழை விவசாயி இருந்தான். அவன் மிகுந்த சோம்போறி. வயலில் போய் வேலை செய்யமாட்டான். வயலை உழைப்போது வேலை செய்ய மாட்டான். எப்போதும் சோம்பேறிக்கு நீண்ட வருமானமும் கிடைக்கவில்லை. விவசாயத்தை விட்டு விட்டு கூவி வேலைக்குப் போனான். அந்த வேலையும் அவனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. உழைக்காமல் எப்படி வாழலாமன்று யோசித்தான். பிச்சை எடுப்பதுதான் உழைக்காமல் சீவிப்பதற்கு ஒரே வழி என்று கண்டுகொண்டான்.

பிச்சை எடுப்பது ஆரம்பத்தில் அவனுக்கு மன நிறைவைத் தந்தது. அது ஏம் நாட்செல்லச் செல்ல கஷ்டமான தொழில் போல், இருந்தது. விடு வீடாய் தெருக் கெருவாய் அவைது அவனுக்குப் பிடிக்கவில்லை.

மடத்தில் இருந்தபடி யோசித்தான். உழைக்காமல், பிச்சை எடுக்காமல் எப்படி சீவிப்பது என்பது பற்றி ஆராய்ச்சிசெய்தான்.

ப. பாலகுமாரன்

ஊரின் மூலையில் இருந்த கோயிலின் வெளி வீதியில் ஒரு மடம் இருந்தது. அந்த மடத்தில்தான் இவன் தங்கினான். காலையில் எழுந்ததும் அருகில் இருந்த கோயில் குளத்தில் குளித்து விட்டு நெற்றி நிறைய வீழ்தி பூசி விட்டு மடத்தில் இருந்தான்.

அப்போது பத்துவயதுச் சிறுவன் ஒருவன் கோயிலுக்கு வந்தான். அரைக்காற்சட்டை அனிற்திருந்தான். சேட்டைக் கழட்டி அரையில் கட்டியிருந்தான். அவன் வந்தபோது ஒரு வர் தேங்காய் அடித்தார். சிறுவன் ஒடிப்

போய் சிதறிய தேங்காய்த் துண்டுகளை எடுத்தான்.

மடத்தில் இந்து இதைக் கவனித்த சோம்பேறிப் பிச்சைக்காரனுக்கு தேங்காய் தின்ன ஆசை வந்தது.

‘பேய் தம்பி இங்கே வா’ என்று கூற கொடுத்தான்.

சிறுவன் கையில் தேங்காய் துண்டுகளோடு நியிர்ந்து பார்த்தான். பின் மடத்தை நோக்கி வந்தான்.

‘என்ன சாமி’ என்றார்ஜு.

‘சாமி’ - என்ற சொல் அவனுக்கு முதலமையன் உணர்வைக் கொடுத்தது. இப்படி யான உயர்வான், கொரவமான வார்த்தையால் அவனை இதுவரை யாரும் மதித்து இல்லை. இந்த வீழ்திக்கு இவ்வளவு மகிழமை உண்டா? ஒரு பிச்சைக்காரனுன் என்னை காமியாக்கி விட்டதே என் எண்ணிலுன். வாழ்க்கையில் முதன் முதலாக அவன் மூணா புதிய சோன்னத்தில் சிந்திக்கத் தொடங்கியது.

‘என்னைத் தெரியுமா தம்பி’ என்று கேட்டான்.

‘ஓ தெரியுமோ; அம்மா தம்பிக்கு சோறு தீத்தறப் போ, தின்னுட்டி மடத்தடி சமகிட்ட சொல்லுவன்’ என்பா... நீங்க மடத்தடி சாமியார்தானே’ என்றார்ஜு.

‘மடத்தடி சாமியார்’ என்ற பெயரைக் கேட்டுப் பூரிப்புதன் ‘தம்பி போய்க் கும்பிடி வீட்டை போறப்போ மடத்துக்கு வா’ என்றார் மடத்தடிச் சாமியார்.

சிறுவன் போன்பின்பு எழுநிது போய் வீழ்தியை அள்ளித் தாராளமாய் உடம்பெற்று மும் பூசினார். பின்பு ஒரு கடதாசியில்

கொஞ்சம் விழுதி கிள்ளி மடித்து மடியில் வைத்தார். அதன்பின் சாஷ்டாங்கமாக கோபுரவாசலில் விழுந்து “தாயே! ஈஸ்வரி! நான் சாமியாயிட்டேன்” என்று கொல்லிக் கும்பிட்டார்.

சிறுவன் மடத்திற்கு வந்தபோது மடத் தயச் சாமி மடத்தில் இருந்து தலைக்குத் தெரிந்த தேவாரங்களை நினைவிற்குக் கொண்டு வரும் முயற்சியில் இருந்தார். அவருக்கு ஒன்றும் ஞாபகத்திற்கு வரவில்லை.

“சாமி” என்று சிறுவன் அழைத்தபோது சுயநினைவிற்கு வந்தவராகத் ‘தம்பி உணக்குத் தேவாரம் தெரியுமா’ என்று கேட்டார்.

“ஓம் தெரியுமே” என்றார்.

“படி தம்பி கேப்பம்”.

சிறுவன் வெட்கமின்றி உற்சாகத்துடன் பாடினான்.

“மந்திரமாவது நீறு வானவர் பேலது நீறு சுந்தரமாவது நீறு துதிக்கப்படுவது நீறு தந்திரமாவது நீறு சமயத்திலுள்ளது நீறு செந்துவர் வாய்மை பங்கள்

திருவாலவாயான் திருநீறை.”

கண்களை முடியவன்னாம் சிறுவன் பாடி வதைக் கேட்ட மடத்தடிச் சாமியார் நினைவில் இத்தேவாரம் வந்தது. தானும் ஒருமுறை பாடினார். திருநீற்றின் மகிழ்ச்சை மகிழ்ச்சை என்று கொல்லிக் கொண்டார்.

மடியில் மடித்து வைத்திருந்த கடதாசியையிரித்து, ‘இந்தா திருநீறு’ என்று கிணவிக் கொடுத்தார்.

பகல் பூஜை முடிந்து பிரசாதத்துடன் வீட்டுக்குப் புறப்பட்ட கோயில் பண்டாரம் மடத்தடிச் சாமியாரைப் பார்த்தார். பகல் முழுவதும் அதிலேயே இருப்பதைக் கண்டு அவரிடம் பொய் “இந்தா சாமி பொங்கல்” என்று பணிவாக அவர் அருகில் வைத்தார். அவருக்கும் திருநீறு கொடுத்துவிட்டு “நல்லா இரப்பா” என்று ஆசிர்வதித்தார்.

அன்று முதல் அவர் தொழில் அண்ணை பராக்கித்தையை வழிபடுவதைத் தவிர வேறேது ஏம் இல்லை.

அவ்வூர் மக்கள் மடத்தடி சாமி என்று நம்பிக்கையும், அங்கும் வைத்து அவரிடம் ஆசிர்வாதம் பெறுகின்றனர்.

அரு சோம்பேரி விவசாயியாக இருந்தவர் மக்கள் மதிக்கும் மகானுக மாற்றிய திருநீற்றின் மகிழ்ச்சையே மகிழ்ச்சை.

*

சுச்சரமா...

(14ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

வழக்கு. எடுத்துக்காட்டு:- சரஸ்வதி - சரசு வதி. வைத்திஸ்வரர் - வைத்திச்வரர். ஈஸ்வரி - ஈசுவரி. அத்துடன் சண்டேசரர் - நந்திச்வரர். மாகேசராழன் என்பதே மரபு. சண்டேசரர், நந்திசுவரர். மாகேசர பூஷை என வழக்காறில்லை.

1915ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட திருக்கேதிச்சரத் தேவாரப் புத்தகம் ஒன்றிலே திருஞானசம்பந்தரின் 11 பாடங்களும், சுந்தரரின் 10 பாடங்களும் கேதிச்சரம் என்றே அக்ஷிடப் பட்டுள்ளன.

இவை மட்டுமென்றி 18-04-1910ஆம் ஆண்டு செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தம் ஒன்று ஈசுசரம் என்பதை மிகத் தெளிவாக வலியுறுத்துகிறது. முன்னேஸ்வரம் பூஜையிலிருந்து முன்னநாதஸ்வாமி தேவஸ்தானமஹாகும்பாபிஷேக மலர் 1963 என்னும் மலரில் இவ்வொப்பந்தத்தின் புகைப்படப்பிரதி பிரகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

மாதோட்டத்தில் உள்ள சிவத்தலம் திருக்கேதிச்சரமா; திருக்கேதிச்சரமா; இதுவே எமது சந்தேகம். தேவாரங்களிலே பயின்ற பெயர் எது? எது பொருத்தமானது? அறிவுலகம் சந்தூச சிந்திக்கட்டும்.

சமயக்கல்வியும்

அறக்கல்வியும்

புராதன கல்வி சிறந்த நாடுகளுள் ஒன்றுக் கிரேக்கம் விளங்கியது. கிரேக்க நாட்டின் கல்வி நிறுவனங்கள் அதற்கெந்த முறை ஒழுக்கங்களையும் வளர்ப்பதில் முன்விட்டன.

கிரேக்கர்கள் மத்தியில் சமயம் என்பது அச்சத்தின் வழியாக எழாது. அழகுணர்ச்சி யின் வழியாக மலர்ந்தது. மாணவர்கள் சமயச் சடங்குகளிற் பங்குபற்றல் அங்கு சிறப்பிடம் பெறவில்லை. மாருக நடனம், நாடகம், உளவியக்கக் கோலங்கள் என்பவற் றிலே பங்கு பெறுவதன் வாயிலாகச் சமயக் கல்வியை அவர்கள் அனுபவித்தனர்.

தமது பாரம்பரியங்களையும், நாட்டார் மரபுகளையும் தீவிரமாக விமர்சனம் செய்தல் கிரேக்கத்தின் நல்லாசிரியர்களிடம் காணப்பட்ட சிறப்புப் பண்பாகும். இவ்வாரை விமர்சனங்களின் வழியாக அவர்கள் அற ஒழுக்கங்களைக் கற்பிக்க முயன்றனர். கல்வியாலும், பயிற்சியாலும் இறையருகைப் பெற முடியுமா என்பது பற்றிய வினாக்கள் அங்கு ஏழப்பப்பெற்றன.

அறக்கல்வி, சமயக்கல்வி, தொடர்பான பல்வேறு முரண் உரைகளைக் கிரேக்கத்திற் காணமுடியும். அறக்கல்வியும் சமயக்கல்வியும் ஒன்றையொன்று அரவணைத்தும் வளர்ந்தன. முரண்பட்டும் நின்றன.

அறக்கல்வி பற்றி உரைக்க வந்த சோக் கிரகத்தில் (கி. மு. 469—399) அறியாமையின் காரணமாகவே ஒருவர் தவறிமூக்க முடிகின் நது என்பதை வற்புறுத்தினார். அறக்கல்வியைக் காரணகாரியத் தொடர்பில் வளர்த்த

வினா - விடைத் தொகுப்பாளராக அவர் விளங்கினார். அறக்கல்விக்குப் பகுத்தறிவு மீன் வடிவமைப்புக் கொடுக்கப்பட்டது. இந்திலையில் அறக்கல்விக்குமிடையே முரண் உரைகள் எழுந்தன. அதாவது, தீவிர விமர்சனங்களைச் சமய நம்பிக்கைகள் தடுத்தன அல்லது கட்டுப் படுத்தன.

இச்சந்தரப்பத்தில் பிளேட்டோ (கி. மு. 427 - 347) வெளுசாதுரியமாக நடந்துகொண்டார். சோக்கிரதீஸ்ன் மாணவரும் அரிஸ் ரோட்டலின் (கி. மு. 384 - 322) ஆசானும் ஜூவார். கிரேக்கநாட்டார் மரபுகளிற் காணப்பட்ட, சமயம் சார்ந்த புராணக் கதைகளைப் பாடசாலைக் கலைத் திட்டத்திலே இடம்பெறச் செய்தார். அவற்றின் வழியாக அறக்கருத்துக்களை வளர்க்க முடியும் என்பது அவரது கருத்து.

-சபா. ஜெயராசா-

கிரேக்கர்கள் அழகு நயப்புக்கு முதன்மை தந்தார்கள். அறிவுக்கும், அழகுக்கும், உண்மைக்கும் இடையே தொடர்பைக் கண்டார்கள். அறிவும், அழகும், உண்மையும், நன்மையும் ஒன்றிணந்தவை என்பது கிரேக்கர்களின் கருத்து.

கிரேக்கக் கல்வி சிந்தனைகளைத் தொடர்ந்து கிறிஸ்தவக் கல்விச் சிந்தனைகளைப் பிரோப்பிய நாடுகளில் வளர்ச்சியடைந்தன. கல்வி பற்பும் பணிகளில் திருச்சபை பிரதான பண்கை ஏற்றதுடன் சமயக் கல்வியும், அறக்கல்வியும் ஒன்றுடன் ஒன்று இல்லை ந்த தாகப் போதிக்கப்பட்டன. ஒழுக்க மேம்பாடு கல்வி

பினுநாடாக வளர்க்கப்பட வேண்டும் என்று கொள்ளப்பட்டது.

சமயக் கருத்துக்களை வலியுறுத்தும் தலை சிறந்த இலக்கியங்கள் புணியப்பட்டன. ஒவ்வொங்கள் வரையப்பட்டன. சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டன. கட்டடங்கள் நிருமாணிக்கப்பட்டன. நாடகங்கள் ஆக்கப்பட்டன. சமயக் கோட்பாடுகளைக் கூறல், ஒழுங்குகளை மீளா வலியுறுத்தல், அழகுப் பண்புகளைக் காட்டல் டன்ற வகையிலே தோன்றிய கலையாக்கங்களை விக்கும் சமயத்துக்குமின்ன இணைப்பைப் பலப்படுத்தின. கலைகள் பற்றிய முழுமையான அறிவைப் பெறுவதற்குச் சமயக்கல்வி இன்றியமையாததாகக் காணப்பட்டது.

இவற்றின் பெருக்கம் முறைசார வழியில் மட்டும் அறிவைப் திரட்டுவதைச் சாத்தியமற்றதாக்கியது. இந்நிலையில் முறைசாரந்த கல்வி நிலையங்களும், பல்கலைக்கழகங்களும் வளர்ச்சியடைந்தன.

ஆரம்பகாலப் பல்கலைக் கழகங்களாகக் கருதப்படும் பிளோட்டோவின் அக்கடமியும், அரிஸ்டோட்டலின் லைசியமும் சமயக் கார்பற்ற உயர்கல்வி நிலையங்களாக இயங்கின. சமயங்களின் வளர்ச்சி சமயம் கார்ந்த பல்கலைக் கழகங்களின் கருவாக்கத்துக்கும் இடமளித்தது. ஐரோப்பிய குழுவில் ஆசனக் கோயிற் பாடசாலைகள் பல்கலைக் கழகங்களாக முடிமுத்தொடங்கின. தருக்கும், இறையியலும் பல்கலைக் கழகங்களிற் பாடங்களாக அமைந்தன ஒருபுறம் தருக்கட்டுரவாகச் சமயத்தை வீண்குவதற்குத் துணை செய்தது. மறுபுறம் சமயம் சாரா உலகியல் ஆய்வுகள் தூண்டப்பட்டன.

சமயக் கருத்துக்களை முன்னெத்துச் சென்ற தொல்சீர் மொழிகள் பல்கலைக்கழகங்களிலும் கல்வி மொழியாக அமைக்கப்பட்டன. உயர்கல்வியின் ஊடாகச் சமயத்துவங்களை மேம்பட்ட முறையில் வளர்க்க முடியும் என்ற கருத்துக்கள் பல்கலைக்கழகங்களின் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக அமைந்தன. மறுபுறம் சமயங்கள் விமர்சிக்கப்பட்ட வேண்டும் சமய நிறுவனங்கள் பல்கலைக் கழகங்களைச் சந்தியாமலிருந்தது.

தேசத்துடன் நோக்கின் ஆயினும் பல்கலைக் கழகங்களின் பணிகளை அவற்றால் நிராகரிக்க முடியாமலிருந்தது.

சமய குரவர்களாக விரும்புவோர் உயர்கல்வி பெற வேண்டுமென்று மேற்கொள்ளப்பட்ட ஏற்பாடு உயர்கல்வியின் மேம்பாட்டை சமய நோக்கில் மீளா வலியுறுத்துவதாகஅமைந்தது.

சமயக் கல்வியின் வளர்ச்சி அறிவின் கூட்டுறவுத் தன்மையை வலியுறுத்தியது. அதாவது, அறிவு என்பது தனித்து ஒரு நபரிடம் மட்டும் குவிந்திருப்பதில்லை என்பதும். பலரிடமிருந்தும் அறிவுத் தோட்டத்தைப் பெற்று பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதும் கூட்டுறவுத் தன்மையின் விளக்கமாகும். பில்கலைக் கழகங்களிடம் இந்தக் கூட்டுறவுத் தன்மை பொதிந்திருந்தது. மத்திய காலப் பல்கலைக் கழகங்களில் இவ்வாரைன் கூட்டுறவு ஒழுங்கமைப்பு பரந்து காணப்பட்டது.

அறிவினுநாடாக ஆண்மை பெறல், அறிவை மேம்படுத்துவதன் வாயிலாக நித்திய மகிழ்ச்சியை அடைதல், முதலியவை சமய நெறிப்பட்ட பல்கலைக்கழகங்களினால் வளர்ச்சிக்கப்பட்டன.

மாண்புவாதம் ஐரோப்பிய நாடுகளில் வளர்ச்சி பெற்றவேண்டும் சமயக்கல்வி மீண்டும் புத்தாக்கம் பெற்றது. இறையறைவைப் பெற கல்வியை மீள்வடிவமைப்புச் செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்துக்கள் மாண்புவாதத்துவன் பொதிந்திருந்தன. மனிதனிடத்து மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்த சமயம், அறம், அறிவு என்ற முப்பொருளும் வேண்டுமென்ற இலட்சியப்பாங்கு முகிழ்ததெழுந்தது:

இச்சந்தரப்பதிற்கு கல்வியின் நோக்கம் யாது என்ற வினா மீண்டும் எழுப்பப்பட்டது. மேலைத்தேயக் கல்வி மரபிலே கல்வி யின் நோக்கையும், வாழ்வின் நோக்கையும், சமயத்தின் நோக்கையும் ஒன்றிணைக்கும் கோலங்கள் விருத்தியடைந்தன. மாற்றவரும் சமூக நிகழ்வுகளின் மத்தியிற் பழையமையைப் பாதுகாத்தலுக்குச் சமயம் துணையாக அமைந்தது.
(24 ஆம் பக்கம் பார்த்த)

மலை பெற்ற மகள்

இயற்கை அழகைக் “கைபுணின்த தியற் ரூக் கவின்பெறு வணப்பு” என்ற வார்க்கதை களால் புலப்படுக்குவார் சங்கப்புவர் நாக்கிரர். இந்த இயற்கை அழகைப் பாரிக்கும் உள்ளத்து, உள்ளவு அலையையும், கற்பணை அவங்காரத்தையும் கல்வியையும் புவமையின் ஆற்றலின்மையையும் பொறுத்து இலக்கியங்களில் இடம்பெற்றுப் படிப்போரைப் பறவச மடையச் செய்வான் பாலங்கள்.

பரஞ்சோதி முனிவர் ‘விடவரவஞ் சுற்று மால வாயுடையார் புழ்பாடப் பெறு வேலேல் வேண்டுவதிம் மனித யாககை’ என்னும் குறிக்கோள் கொண்டவர்.

கிவகண்முகவடிவேல்

குறிக்கோள் கொண்ட பரஞ்சோதி மாலுவிவர் திருவிளையாடற்புராண வாயிலாகப் பொதியமலையைப் பார்க்கிறார். அதனால் அவருடைய பார்வையில் சந்தலப் பொதிக்கமலை சிந்தனையில் மலையாக வரவில்லை.

பெண்ணாக்காட்சி தருகிறது.

மலை என்றால் சுருங்கல்லும், இருஞ்சக்கையும், பெரும் அருவியும், முங்கிலும், முழும் முள்ளும், மரமும், செழியும், பனிப்புகாரும் படர்ந்ததுதானே?

சந்தனப் பொதிகை என்றால் சுந்தனமரங்களும் கூட அடர்ந்திருக்கும்.

அதைப் பெண்ணாகப் பார்ப்பதென்றால்...! அதிலும் ஓள்ளையைப் பெற்றெடுத்த பெண்ணாகப் பார்ப்பதென்றால்...?

பெண்ணாக்குரிய அவயவங்கள் இருக்கவேண்டாமா?

பரஞ்சோதியார் அறிவு நிறைந்த தெய்வப் புலவர் அல்லவா?

பொதியமலையில் கருமேகம் இருக்கிறது சிசரம் இருக்கிறது அருவி இருக்கிறது. கனை இருக்கிறது முங்கில் இருக்கிறது.

இவ்வளவையும் புறக்கண்ணுஸ் காண— அக்ககண்— புலமைக்கன் விழிப்பட்டிருது; அங்கே மலை— மலைப்பெண்ணுவிருள்.

சிசரம் என்னும் தனங்கள்மீது, கருநிற மேகம் என்னும் கச்ச அணியப்பட்டிருக்கிறது. தனமிடமாக அருவி என்னும் தீம்பால் ஒழுது கிறது. கனைநீர் தொப்பழாகக் காணப்படுகிறது. முங்கில்கள் மென் தோள் களாக விளங்குகின்றன.

இப்பொழுது மலைப்பெண் வந்து விட்டாள் அல்லவா?

அவள் கம்மா இருக்கவில்லை.

ஓரு பெண் குழந்தையைப் பெற்று ஓர் அந்தப் பெண்தான் ‘பொருநை’ என்னும் வற்றுந்தி.

“கருநிற மேக மென்னுங் சுக்கணி சிசரக் கொங்கை அகுவியாற் தீம்பால் சோர

வக்ஞகணை யென்னுங் கொப்பழுப் பொருவில்வே வேண்டு மெங்கேருட்

பொதியமாஞ் சைவப்பரவை பெருகுதன் பொருநை யென்னும் பெண்மகப் பெற்று என்றே”.

இதுதான் பரஞ்சோதி முனிவரின் புறக்கங்களில் தோன்றிய பொதியம் என்னும் மலை, புலமைக் கல்லில் பெண்ணாகப் பிறக்க இவிய பாடல்.

கும்பாபிஷேகக்...

(11ஆம் பக்கத் தொடரிச்சி)

ங்கம் விரியைகளின், பின் நிசழும் விரி வைய களாகும் இதில் சிவசாரியரும், சிற்பாஸ்திரிகளும், அன்பர்களும் இறைவனது சிரச, என்கள், மூக்கு, செயி, தொப்புள், பாதம் முதலிய எல்லா அங்கங்களும் குளிரும்படி சுத்தமான என்னெண்யால் (நல்லெண்ணைய) சாத்து தல் வேண்டும்

இங்கு என்னெண்டு சாத்துபவர்கள் பல்வித என்னெண்யகளையும் தலையில்லாத்திரும் சிறிது என்னெண்யபைச்சாத்தி விட்டுச் செல்லிக்கிழங்கள் இது மிகவும் பாவமான செயல். சுத்தமான நல் வெண்னெண்டு இறைவனது அங்கங்கள் குளிரும்படி சாத்தி, எது ஆணவமல சம்பந்தத்தாலும், திரிரணங்களாலும் ஏற்படும் குற்றங்களை நீக்கி, சுத்தி அடைதல் போகுட்டே நாம் என்னெண்டு சாத்துவதன் தத்துவமாகும்.

இச்துடன், கும்பாபிஷேக தினத்தன்று யாக பூஜை பூ யை குதி முடிந்தபின், யாகசாலை யிலிருந்த மூவாலபம் செல்ல புறப்படுமுன் வழியில் இடையூறு ஏற்படாவன்னைம் யாத்ரா நீராம், கர்த்துங்கிரிதானம் எனும் கிரியை நடைபெறும்.

கும்பாபிஷேகம்

அரச்சகால்தானிகர் ஒருவரை நங்கினைத் தலைவராக பூஜை செய்து அவருக்கு வேண்டிய பாரணங்கள் செய்து அலங்கரித்து அவரது சிரிசின் மேல்பிரதான கடத்தை வைத்து சர்வ சாதகர், பிரதான குரு, மூர்த்தியர்கள் முதலி யோர் கும்பத்தைத் தொட்டுக்கொண்டு எறுமைன்னின், பக்சதையங்கள் குழந்தை புல்பாஞ்சலி வேதம், தேவாரம், தோத்திரம் சங்கு, மங்களாவத்தியம், பேரி மனி முதலிய வாத்திய போசங்களுடன் சிவநாம பஜனை செய்துபக்கி யுடன் மெதுவாக வீதி வலம் வந்து மூவாலயம் சென்று, ஆசனத்தின் மீது குர்பங்களை வைத்து உரிய மூக்கத்தத்தில் இறைவனை ஆவாசனம் செய்து மூலமந்திரம் உச்சரித்து பதமந்திரத்துடன் பக்தர்கள் 'ஹாஹா'என்ற சத்தம் முயன்க வேத சிவாசமம், தேவாரதிருவாசம், புராண திருமுறைகளை பக்தர்கள் ஒத-

சகல வாத்திய கோவுசிரும் ஓவிக்க மகாகும்பாபிஷேகம் சகல ஜீவராகிசிரும் உய்தி அடைய பிரார்த்தித்து செய்யப்படும்.

பின்னர், மாலை நெவேத்தியம் உபசாரம் செய்து தேவர்களின் பூசைக்காக மூன்றேழுக் கால நாழிகைக்கு சுதாவுகள் சாத்தப்படும். இதைத் தொடர்ந்து தசதரிசனம் எனுமிரியையானது, பசு, ஆசாரியர், வேந பாரகர், கண்ணாடி, பூரணகும்பம் தீபம், கண்ணிகை, சன்னியாசி, சுமங்கலி, எஜமான், பக்தசனம் முதலி யோரை சகல வாத்திய உபசாரங்களுடன் தரிக்கச் செய்தலாரும். இந்திச்சுச்சிகளில் போது ஒதுவார்களைக் கொண்டு திருமுறைகளை பாரயனம் செய்தல் வேண்டும். இது கேட்பவர்களின் உள்ளத்தைப் பக்கிப் பரவசத்தில் ஆழ்த்தும்.

இதைத் தொடர்ந்து கும்பாபிஷேகத்தை இனிது நிறைவேற்றிய பிரதம சிவாச்சாரியாருக்கும் சிவாயோநக்கும் சந்தணம், மலர்மாலை, பாவட்டம், தழினை தாப்பூலம் தந்து அவர்களை சுல வாத்தியங்கள் முழங்க மாளிகைக்கு சேர்ப்பிக்கும் உற்சவமும் சுசமான் உற்சவமும் நடைபெறும்.

மகாகும்பாபிஷேகத்தைப் பற்றி மிகவும் சிறிதளவு விளக்கமே மேலே தாப்பட்டுள்ளது. இவைணை மேறும் அறிந்த சைவப் பெரியார்கள் மூலம் ஆனந்த பெருவாழ்வு வாழ எல்லாம் வல்ல வினாயகப் பெருமானைப் பிரார்த்திப்போமாக. *

ஓம் சாந்தி

"ஞானக்கதிர்" மார்கழி இது முடன் திருவெம்பாவைப் பாடல் கள் இவ்வசக் கைநூல் இணைப் பாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

(13ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

மேற்கொள்வார்கள். இவ்விரதத்தை மேற்கொள்வோருக்கு திருவெம்பாவைப் பாடல் கள் உதவியாக இருந்து வந்தன. இந்துக்களின் மரபிலே இந்த நோன்பு மார்கழித் திங்களில் திருவாதிரைக்குப் பத்து நாட்களுக்கு முன் தொடங்கித் திருவாதிரையன்று முடிவு பெறும். 5 வயது தொடக்கம் 12 வயது வரை யுள்ள கண்ணிப் பெண்கள் இந்த விரதத்துக்கு உரியவர்கள். இவர்கள் இந்த பலியும் குளி கும் நிறைந்த மார்கழி மாதத்திலே ஒருவரை ஒருவர் நித்திரை விட்டெழுப்ப வைக்கறைப் பொழுதில் விடுகள் தோறும் செல்வார்கள். அனைவரும் நித்திரை விட்டெழுந்தவுடன் ஒன்று சேர்ந்து நிர்நிலைக்குச் சென்று ஸ்நானம் செய்யும் பொழுது இறைவனின் புகழைப் பாடிக்கொண்டே ஸ்நானம் செய்வார்கள். தோய்த்துலர்ந்த ஆடைகள் தரித்து வந்து சுக்கிணை வணக்குவார்கள். இப்படியாகப் பத்து நாட்கள் தொடர்ந்து வழிபடும் வழி நாட்டிலே நல்ல மழை பெய்ய வேண்டும் பாட்டால் தாம் விரும்பும் நற்கணவரைப் பெறலாம் என்ற நம்பிக்கையுடனும், அத்துடன் கிருர்கள்.

செல்வி கலாமதி கந்தமுரத்தி
(நடன ஆசிரிய)

சமயக்கல்வியும்....

(21 ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

சமயக்கல்வி 'மனோரதியப்பாங்கு', ஆதர்சநோக்கு' என்பவற்றை வளர்த்தது. மிகையான பகுத்திரவிக்கு எதிராக எழுந்த கோட்பாடாக மனோரதியம் அமைந்தது. இறைவனின் நித்திய ஐக்கியம் இயற்கை, மனிதர் என்ற அனைத்துப் பொருள்களிலும் வெளிப்படும் என்பது ஆதர்ச நோக்கில் இடம்பெறும் கருத்தாகும். ஒவ்வொருவரும் தமிழுள்ளே பொதிந்துள்ள இறைஜக்கியத்தை அறிதலும், உணர்தலும், வெளிப்படுந்தலும் கணவிச் செயற்பாடுகளினாடாக நிகழவேண்டுமென ஆதர்ச நோக்கு வற்புறுத்துகின்றது.

மேற்கூறியவற்றுடன் தொடர்புடைய தாக தலிமனித போக்கு சமயக் கல் வியில் வளர்ச்சி பெறலாயிற்று. மனித உணர்வுகள் சடப்பொருள்களிலும் மேம்பாடு கொண்ட நிலையை இவற்றினாடாக விளக்க முயன்றார். உணவும் என்பதை மேம்பாடு கொண்ட பொருளாக விளக்கும் மரபு தோன்றியது. உடல்சார்ந்த உழைப்பிலும் பார்க்க, உளம் சார்ந்த ஆற்றலை மேம்பாடு கொண்ட தாக விளக்க முயன்றார், உற்பத்தி உறவுகளோடும் தொடர்புட்டு நின்றது. இந்நிகழ்ச்சி சமூக உறவுகளுக்கும் சமயத்துக்கு முன்ன தொடர்புகளை மேலும் பலமாக ஏடுத்துக் காட்டியது.
(தொடரும்)

மார்கழி மாதத்தின்

ஹேமந்த ருதவின் முதல்மாதம் மார்கழி. இது முன்பானீக் காலம். துயிலெழுச் சோமபதியற்றுப் படுக்கையில் புரணடு கொண்டிருப்போருக்குத் தாங்கமுடியாத குளிரையும், இறையருளை இரக்க வேண்டி, துயில் நீங்கி நீராட முனைவோருக்குத் தண்ணீரும், வெந்நீர் போன்று வெதுவெதுப்பாகவும் இதமாகவும் அமையும் நீர் நிலைகளைக் கொண்டது.

கல்வியிலும் ஆற்றலிலும் சிறந்தவர் குரிய பகவான். அவர் தேவகுருவாகிய, வியாழ பகவானின் ஆட்சி வீடாம் 'தனுர்' இராசியில் சஞ்சரிக்கின்ற மாதம் மார்கழி. எல் லோராலும் போற்றிப் புசுமப்படும் ஒருவர், தம்மைப் போன்ற சிறப்புகள் பொருந்திய இன்னென்றுவர் வீட்டில் சிறிது காலம் தங்கி விருக்கிறார் என்றால், அந்த இடமும் காலமும் அணைவரினதும், கவனத்தையும் கருத்தையும் வரும் என்பது யாவரும் அறிந்ததே.

மாண்பும் நோன்பும்

மார்கழி மாத விடியற்காலங்கள் இறைவணிபப் பூசிக்க குமுகம் பிரார்த்திக்கவும் ஏற்றுப்புனிதமான நேரமாகும்.

தனுர் ராசியில் குரிய என் சஞ்சரிக்கின்ற மாதமாகிய மார்கழியில், விடியற் காலத்தில் உயையம்ஷையுடன் கூடிய சிவப்பிராஜை ஒரு நாள் வழிபடுவார்களாயின் - அந்த ஒருநாள் பூசைக்கு மற்றைய நாட்களில் செய்யும் பூசை நிகராகாது. மார்கழி மாதம் விடியற்காலையில் ஒரு நாள் சிபமூர்த்தியை வழிபட்ட வர்கள், இந்திரனைப் போன்ற சிறப்புடன், இந்திரனுடைய நாட்களில் கோடி நாட்கள் இன்புற்று வாழ்வார்கள் என்பது இதன் பொருள்; (மனித ஆண்டுகள் முன்னாற்று அறுபது கொண்டது ஒரு தேவ ஆண்டு)

மார்கழி மாதத்தின் சிறப்பை உலகின் ருக்கு உணர்த்தற் திருவுளைக் கொட்ட கண்ண பிரான், குருஷேத்திரப் போர் முனையில் அரசு சனஞாக்குக் 'கேதோபதேசம்' செய்யும் பொழுது 'அரசுக்கு நான் மாதங்களில் மார்கழியாக இருக்கிறேன்' என்று கூறியுள்ளார்.

பூலோக கைலாசமாகிய சிதம்பரத்தில் திருவாதிரைத் திருவிழாவும், பூலோகவைகுந்த மாகிய ஸ்ரீரங்கத்தில் ஏகாதசி விழாவும் நடைபெறுவது மார்கழியில்தான். மார்கழி மாதத்தின் மாண்புக்கு மேலே கூறப்பட்டவை சிந்தனைக்குரிய சிறந்த சான்றுகளாகும்.

மார்கழி நோன்பு

மார்கழி மாதத்தின் சிறப்பையும் தெய்வீக்கதையும் அறிந்த எமது முன்னேர் மாசுபடிந்த வினாக்களைக் கணாந்து, உள்ளத்தையும். செயல்களையும் தூய்மைப்படுத்தும் நோக்குடன், நோன்பு முதலாய ஏனைய கருமங்களை

மீறுவதை விடுவதை

இயற்றி வந்தனர் இவ்வாறு இல்லறத்தார் இயற்றி வந்த விரதங்களில் மார்கழி நோன்பும் ஒன்று.

— அழகு அருளுசலம் —

நாடு மழையின்றிப் பொலிவு இழந்து வளம் குண்றியபோதும் மழையை வேண்டி இல்லறத்தார் மார்கழி நோன்பு நோற்றனர். கண்ணிப் பெண்கள் உத்தம நாயகர் களையடைந்து இம்மை இன்பத்துடன் மறுமை நலன் எய்யவும் மார்கழி மாதம் முழுவதும் நோன்பிருத்தனர்;

அக்காலத்தில் பாவை நோன்பு நோக்கும் கண்ணியர்கள் புலரிக்காலத்தில் ஒரு வரை (28 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

சர்சோதிமாலை - சில கருத்துக்கள்

எழுமஸ்டலத் தமிழர் பெருமைப்படக் கூடிய பெறுமதிமிக்கதோர் முதுசப் பொருளாக விளங்கும் மதிப்புறு நூல் "சர்சோதிமாலை" தமிழ்ப்பெருமண்டலங்களுள் ஈழமண்டலம் ஒன்றென்பதைத் திருமூலர் விதந் து எடுத்தோதியுள்ளமையும் 'சிவபூரி' என்று இவ்வீழத்தை அவர் குறிப்பிட்டுள்ளமையும் கவனிக்கற்பாலன. எந்தமிழ்சூரும் நல் லுல காய ஈழத்தில் பல்வேறு காலப் பதுதிகளில் பல பிரதேசங்களில் இலக்கிய வளர்ச்சிக்காக எங்கள் புலவர்கள் எத்தனையோ நூல் களை ஆக்கியிருப்பார். கி.பி. 14ஆம் நூற்றுண்டை மையமாகக்கொண்டு எழுத்த நூல்கள் பல. அவற்றுள் பிரசித்திபெற்ற சோதிடப் பெருநூல்களுள் ஒன்று ய "சர்சோதிமாலை" பிரதானமானதாகும்.

கனிதம், சங்கிலை, சாதகம் என்ற சோதிட நூல்வகை முன்னுவர் சங்கிலைத், சாதகம் என்ற இருவகைகளையும் உள்ளடக்கிய இப்பெருநூலின் 934 செய்யுள்களும் சோதிட விதிகளுக்குத் தக்க விளக்கங்களைத் தெளிவாகத் தருவனவாகவும் விடய ஒரு குக்கள் செவ்வனே அமைந்து மக்களுக்குத் தலைவழிகாட்டியாக இலக்குவசாராவும் உள்.

சர்சோதிமாலையைப் பாடியவர் இயற் பெயர் தெநுவரைப் பெருமான். தெநுவரை என்பது ஆய்வாளர் கூற்றுப்படி "தீவாந்திர முளை" என்னும் தேவன்றுறை என்பதாகும். இங்கு இருந்த ஆயம் வருணன் கோயிலா? விள்ளூ கோயிலா? என்பதில் சிங்கள அறிஞர் களே தம்முள் தர்க்கமிட்டு நூல்களை ஆக்கியுள்ளனர்; இந்திய ஆய்வாளரும் இத்தகைய சர்ச்சையொன்று பின்னாருகால் ஈழவாமென எழுதியுள்ளனர்.

இன்று கண்டியிலுள்ள மகாதேவாலைத் தில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் மகாவிள்ளூ விக்

கிரகம் இந்தியாவிலிருந்து கி.பி. 790 இல் இந்தியாவிலிருந்து தெய்வந்துறை (டொன்ட்ரா) கொண்டுவரப்பட்டதாகச் சிங்கள சரித்திர ஆசிரியர்களே தெளிவுபடுத்தி இருக்கின்றார்கள். இலங்கைச் சரித்திர ஆய்வுகளுக்கு உதவும் மகாவம்சம், குளாவம்சம் ஏடுகள் கூட வெணவர்களைச் சிங்கள அரசர்கள், இவ்வாறு. இலங்கைக்கு விக்கிரகங்கள் கொண்டுவரப்பட்டு ஆயவங்கள் அமைக்கப் பெற்றுஇடங்களில், குடிவேற்றி வழிபாடுகளைக் கிரமமாக இயற்றினர் என்று கூறுகின்றன. இந்தாலே ஆக்கியார் தேநுவரை வாசியான பெருமான் என்பவராக ஏன் இருக்கக் கூடாது? இது சிந்திக்கவேண்டியதல்லவா? தேநுவரையில் தம் தந்தையார் சர்சோதி யுடன்வாழ்ந்துவந்ததால் இடப்பெறினான்து 'தேநுவரைப்பெருமான்' என அழைக்கப் பட்டிருக்கலாமல்லவா? மேலும் 'சோதிநூல்' என்று வழக்கில் நூல்கள் உள். சோதி என்பது ஓனி, உணர்வு, குரியன், பிரகாசம், பூநாகம் (வாத்து), விள்ளூ இப்படியாகவும் விளங்கும். சரம் என்பது அசையுமதனையது. அசையந் தன்மையுள்ள கொள்கள் என்றும், அவற்றை விளக்கும் நூல் எனவும் 'சர்சோதி' என்பதைக் கொள்ளலாம். அவ்வாறு கொண்டால் 'சர்சோதி மைந்தன்' என்பதற்கு வேறு கருத்திருக்கலாம் எனவும் கூறலாம்.

தெல்லியுத் தெ. நடராஜா

பெருமான் என்பது வி ஷ்ணு வையும் குறிக்கும் சரம் என்பதும் வி ஷ்ணுவைக் குறிக்கும் தகட்பனின் நாமம் ஆராயப்பட வேண்டியதாகும். மேலும் சர்சோதி என்பதற்க சரஸ்வதி, கலைஞர், வாணி என்றும் பொருள்கள் உள். சர்சோதிடம் என்பதை சர்சால் திரம், வாக்கிய என் என்றும் கூறுவர். இங்கு

தம்பெநகர் யற்றிய புதிய எண்ண அலை

கும் ஆசிரியரே தமது நூற் பாயிரத்தி (கரல் வருடம் பங்குணி - 1982 மாதத்தில் வெளி வந்த பதிப்பில்) "ஸ்ரோதி னமந்தன்" என்பதால் அதனையே பிதாவின் பெயரெனவும் கொள்ளலாம்.

"தம்பைகாவலன்" யார்? "தம்பை" எந்த இடம்? "நம்பை வளர் பராக்கிரம பாகு பூப்பன்" யார்? "செம்பொன் மால்வரையில் வெற்றிச் சினப்புவி பொறித்த வெந்தன்" யார்? "கதிரவன் மரபில் வந்தேன்" யார்?

**ஸ்ரோதி மாலீ என்ற ஆய்வு நூல் அரங்கேற்றம் பெற்றது.
"தம்பை நகர்" என்று அழைக்கப்பட்ட தம்பலகாமம் அன்றி
தம்பதேவனியா அன்று.**

மேலும் கந்தளாயிற் கண்டெடுக்கப்பட்ட விஷ்ணு விக்கிரகமொன்றும் உள்ளது.. இது வீம் 6 ஆம், 7 ஆம் நூற்றுண்டைச் சேர் ந் த தெனச் சரித்திர ஆய்வாளர் கூறுகின்றனர் நந்தளாயிற் பல வீ ஷ் னு ஆ ல ய ங் க் ஸ் இருந்தாக ஆய்வுர் காட்டுகின்றன. தேநு வரையிற் குடியிருந்த பெருமாள் என்பவர் ஆஸ்தான் கவிஞராக இப்பகுதியை அற்றைக் காலத்தில் ஆண்ட அரசனுக்குடய அவையில் இருந்திருக்கலாமல்வா? இவற்றை ஆய்வாளருக்கு சமர்ப்பிக்கின்றோம். இந்நூலின் கண் இரு இட்சரளிற் காணப்படும் காப்புக்களும் பாயிரங்களும் விஷ்ணுவைப் பிரதானமாகக் கடைப்பிடித்தொழுகும் பக்தர் இவர் என்ப தைத் தெளிவாக்குவதால் விஷ்ணு ஆலயங்கள் இருந்த இடங்கள் இவர் வாழ்வுக்கு வளமுட்டியுள்ளனவென்பது தெளிவாகின்றது.

அரங்கேறிய இடம்

அடுத்து எழும் வினா இந்நூல் அரங்கேற்றப் பட்ட இடம் எது? அல்லது எவர் முன்விலையில்? என்பதாகும். இரண்டாம் பண்டிதபராக்கிரமபாகு அல்லது நாலாம் பராக்கிரமபாகு முன்விலையில் அரங்கேற்றப்பட்டது என்பது ஏற்பட்டையதன்று இந்நூல் அரங்கேற்றப்பட்டது கி.பி. 1309 என்பது சரியானதேயாகும். சாலிவாகன சகவருடம் 1232 வைகாசி புதன் வாரம் அருடநாள் நூலின் அரங்கேற்றம் நடந்துள்ளது. அது சுவியுகம் 4411; ஆக்கிலம் கி.பி. 1309 இது ஏற்பட்டத்தாகும்.

அவன் தமிழில் சோதிட நூல் ஆக்குமாறு ஏன் கேட்டான்? இவையெல்லாம் சிந்திக்கப்பட வேண்டியவை.

நூல் எழுந்த காலம் உறுதியாயிற்று (1309) அக்காலத்தில் அரசியற்றியவன் யார்? அவன் எங்கிருந்து அரசிபற்றினான்? இவை சிந்தனையிற் கொள்ளப்படவேண்டும். சிங்கள மன்னருள் குரிய வம்சம், சந்திரவம்சம் இருந்த நாகச் சரித்திரும் கூறவில்லை ஆனால், இந்த வம்சங்களில் இந்தியாவிலிருந்து பெண் கொண்ட சம்பவங்கள் உள். சமீபகால சிங்கள ஆய்வாளரே பராக்கிரமபாகு மன்னர்கள் சந்ததி பற்றி ஆய்ந்து அறிக்கை, டட்டுரைகள் பல வரைந்துள்ளனர்.

அவற்றில் தந்தைவழி, தாய்வழி யாவும் தமிழரே என்பதை அவர்களே எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். அது மட்டு ஹல், யாழிப் பாணத்தை பற்றிக்கொண்டதாகக் கூறப்படும் கோட்டை மன்னானுகைய சண்ககப்பெருமான் (சப்புமால்குமாரையா) கூடத் தமிழனே எனக் கூறியுள்ளனர்.

சுகல சலைகளிலும் வல்லவனுகைய, 'சுகிகால சாகித்திய சுர்வஞ்ச பண்டிதன்' என அழைக்கப்பட்ட இரண்டாம் பண்டித பராக்கிரம பாகுதான் இந்நூல் அரங்கேற்றப்பட்ட கால மன்னவருடச் சுனிக்கப்படின், 3 ஆம் விஜய பாகுவின் மகனுகைய இவன் கி.பி. 1236 ஆம் ஆண்டில் மன்னவருவன். பண்டித பராக்கிரம பாகு என அழைக்கப்பட்ட நான்காம் பராக் (30 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

(25 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

யோருவர் துயிலெழுப்பிக் ரோன்டு எல்லோ கும் சேர்ந்து நீர்நிலையை அடைந்து, கார்த்தி யாயினி தேவியின் (மனோனிமனி முதல் வாஸம சருக உள்ள நவசக்தியில் ஒன்று) உருவத்தை (பாஸவயை) தத்தம் மனோரதம் நிறைவேறப் பண்டைய மரபுப்படி பூசித்து வந்தனர்.

மார்கழி நோன்பு சக்தியின் (கார்த்தியாயினி தேவி) திருவருளை வேண்டி நிசம்த்தப் பட்ட தெண்பது திருவெம்பாவைப் பாடல் களின் இறுதியில் வரும் 'எம்பாவாய்' என்னும் சொற்றெடுரால் நன்கு புலனுகிறது.

திருவெம்பாவை - நோற்றுவாய்

மனிவாசகப் பெருமான் திருவண்ணமலை என்னும் சிவல்லத்தில் ஒரு புறம் பர்ன சாலை அமைத்துச் சித்தத்தைச் சிவபிரான் பால் செலுத்தித் தவ வாழ்வை மேற்கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது பாஸவ விரதம் மேற்கொண்ட கள்ளியர், புலிக்காலத்தில் ஒரு வரையோருவர் துயிலெழுப்பி, கூட்டமாகச் சென்று பங்கையப்படும்புனில் நீராடி, நோன்பு, காக்கும் பண்பு கண்டு தம்மையும் அக்கண்ணியருள் ஒருவராக இருந்தது, அவர்கள் தம் முன் கூறும் கூற்றுக்கு திருவெம்பாவைப் பாடல்களை அருளிச் செய்தார்.

மனிவாசகர் தம்மையும் அக்கண்ணியர் களுள் ஒருவராக உருவகம் செய்து கொண்டுள்ளார் என்பதை 'ஓரொருகால் எம்பெருமான்' என்று தொடங்கும் பாடல் (15) உணர்த்துகின்றது. ஓரொருகால் எம் பெருமான், என்றென்றே நம்பெருமான், பாரொருகால் வந்த கௌயான், விள்ளேறரத்தான் பணியாள்' அடிக்கடி எம்பெருமான், எம் பெருமான் என்று கூறி, எம்பெருமானுடைய புதழை வாய் ஓயாமல் பாடிக்கொண்டேயிருக்கிறார். பூமியில்வந்து பிறந்தும் இன்றவனையன்றி மற்றைய தேவர்களை வணங்குகிறுள்ளீல்கூயே என்று யாரோ ஒரு பெண்மணியின் செயலை விபரித்துப்பாடியுள்ளார். அந்தப் பெண்மணி யாரென்பதை வெளிப்படுத்தாமையினால், அடிகளார் தமது வரலாற்றையே மறைமுகமாகக் கூறியுள்ளார் என்பது தெளிவாகிறது.

துயிலெழுப்புதல்

ஏனைய கணிப் பெண்களுடன் தாலும் சேர்ந்து, துயில் நீங்காத பெண்களைத் துயில் எழுப்பச் சென்று முத்தன்னவென்னைக்கூயாய். ஒன்னித்தில்வநகையாய், போதாராமயினி யின் மேல் நேரம் வைத்து, விமர்ஷி விமர்ஷி மெய் மறந்து இன்னமும் புரமுதியோ, பாஹாறு தேன்வாய்ப் பகுவி (வஞ்சகி) உன் வீட்டு வெள்வாயிற் கதவின்யாவது திறக்கின்றியோ, என் நொந்து 'எங்கள் வழி பாட்டுக் குரிய பார்வதிதேவி, கார்த்தியாயினிதேவி பொய்மொழி பேசுபவளாயி லும் இவனுக்கு நங்களுள் செய்வாய்' என வேணுதலும் கதவு திறந்து வந்த அவளையும் அழைத்துக்கொண்டு—

அடுத்த வீட்டு வாயிலில் நின்று 'மாணை நீணன்னலை நானை வந்துக்கூனை நானே எழுப்புவன் என்று சொன்னதையும் மறந்து நாணயின்றித் துயிலுகின்றியோ, இன்னமும் புலர்தின்ரே, கேழில் விழுப் பொருள்கள் பாடினேம் கேட்டிலையோ, என்னே துயிலின்பரிச்' என்று உரக்கக்கூறி 'எங்கள்வழி, பாட்டிற்குரிய பார்வதிதேவி, கார்த்தியாயினிதேவி, பயன்றுக் கிடக்கும் இவள் பயன் பெற அருள்வாயாக' என வேண்டுதலும் எழுந்து வந்த அவளையும் அழைத்துக் கொண்டு நீர் நிலையை அடைந்தனர்.

சுங்கலபழும் நீராடலும்

நீர் நிலையை அடைந்த கண்ணியர் தாம் நோன்பு தொடங்கிய நோக்கத்தைக் கிளக்கிக் கூறிச் சுங்கலபழும் செய்து கொள்ளுகிறார்கள். ஒரு கருமத்தைத் தொடங்குவோர் சுங்கலபழும் செய்து கொள்வதும், அதில் தமது நோக்கத்தைக் கூறுவதும் மரபு ஆகும். "முன்கீப்பழும் பொருட்கு முன்கீப்பழும் பொருளோ, உன்னடியார் தாம் பணிந்து அவரையே எமது கணவராக ஏற்றுக் கொள்ளுவோம். எங்கொங்கை நின் அன்பர் அங்லார் தோன் சேர்க்க, எம்கை உனக்கல்லா தெப்பணியும் செய்யறகடி எங்கள் இறைவரே இத்தன்மையான பேறுகளை எங்களுக்குத் தந்தருளுவீர்" எங்கள் வழிபாட்டுக்குரிய பார்வதிதேவி, (29 ஆம் பக்கம் பார்க்க)

வேண்டத் தக்கது அறிவோய் நீ

நீங்கள் எதனைப் பிரார்த்தித்து வேண்டும் தீர்க்களோ அதனையே கடவுளும் தருகிறார். எனவே எச்சரிக்கையாயிருங்கள். சரியானவற்றையே கொள்கள்.

நான்கு மணிவிகளைக் கொண்ட ஒருவன் இருந்தான். தனது வியாபார நிமித்தம் தொடர்புள்ள அலுவலாக அவன் பம்பாய் செல்ல வேண்டியிருந்தது. தனது மணிவியர்கள் ஒவ்வொருவரும் எதனை விரும்புகிறார்களோ அதனை வீட்டிடிற்குக் கொண்டுவரத் தான் ஆயத்தமாக உள்ளதாக அவர்கள் எல்லாருக்கும் அவன் எழுதினான்.

அவர்களும் தங்களுக்குத் தேவையான வற்றை பட்டியல் போட்டு அவனுக்கு எழுதி வேர்கள். தனக்கு சுகானமேற்பட நேரிடின் தேவப்படும், ஆரோக்கியமளிக்கும் சில நல்ல மருந்துத் திராவகங்களையும், கயிற்றுப்பாய். கம்பளி உடைகள் இவற்றையும் முதலாவது மணிவி கேட்டிருந்தாள்.

இரண்டாவது மணிவியோ பிந்திய பாணி யில் அமைந்த சேலை, ரவிக்கைத் துண்டுகள் பம்பாய்ப் பாணி நடைகள், மற்றும் ஏனைய சில்லறை அலங்கார வகையறாக்களைக் கேட்டிருந்தாள்.

மார்கழி...

(28 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கார்த்தியாயினிதேவி நாங்கள் வேண்டிக் கொண்டவன்னைம் இறைவர் அருளுமாறு உனது அருளையும் வேண்டுகிறோம் என்று பிரார்த்தித்து மார்கழி நீராடி நோன்பிருந்தனர்,

மனிவாசகப் பெருமானால் அருளிச் செய்யப்பட்ட திருவாசகத்தில் இனிய சிறந்த பாடல்களைக் கொண்ட பகுதி'திருவெம்பாவை' உத்தமமான மனிதப்பிறவி எடுத்த நாம், சிறப்பும், புனிதமும், பெருமையும் கொண்ட மார்கழி மாத விடியற்காலங்களில், கண்ணத் துயிக்கு அவமே காலத்தைப் போக்காது. துயில் எழுந்து, நீராடி திருக்கிற அனிந்து, திருஜந்தெழுத்தை ஒதிச் சிவபெருமானை வழி படல் வேண்டும்.

மார்கழி மாதத்தில் 'பாராயணம்' செய்ய வேண்டிய பெருமையும், அருமையும் நிறைந்

முன்றுவது மணிவி, பம்பாய் நால் நிகையங்களில் ஞானேஸ்வரி, பக்த விஜயம் போன்ற நல்ல ஆத்மீக நூல்களைத் தெரிந்தெடுத்து பஸ்டலிநாரதர். பவானி சாவிமாபா ஆகியோரின் படங்களையும் அனுப்புமாறு கேட்டிருந்தாள்.

— ஞா. குகஞானி

நாலாவது மணிவியிடம் ஒருவித பட்டிய ஓம் இல்லை. 'நீங்கள் பாதுகாப்பாக வினர வில் திரும்புங்கள். அதுவே எனக்குப் போது மானது' என்று எளிமையாக அவர் எழுதி விருந்தார்.

அன்னபவிட வேறெழுங்களையும் அவள் பெறவில்லை. ஏனையோர் அவர்கள் எதனை எழுதிக் கேட்டிருந்தார்களோ அவை நிறைந்த பெரிய பொட்டலங்களைப் பெற்றனர்.

எனவே நீங்கள் கேட்டு முன்னர் பிரார்த்திக்க முன்பு நன்கு சிந்தியுங்கள். தெளிவாகத் தீர்மானியுங்கள்.

தவை 'திருவெம்பாவையும், திருப்பள்ளி எழுச்சியும்'. ஆகையால்தான் மார்கழியில் பன்னிரு திருமுறைகளையும் திருக்காப்பிட்டு வைத்துவிட்டுத் திருவெம்பாவையையும் திருப்பள்ளி எழுச்சியையும் மட்டுமே பாராயணம் செய்ய வேண்டும் என்ற நியதியும் உண்டாயது. இது இன்றும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வரும் மரபு.

சொற்களை பொருட்களையுடன் அருட்களையும் நிறைந்த திருவெம்பாவையையும் திருப்பள்ளி எழுச்சியையும், ஆசாரசீலர்களாய் பக்தி சிரத்தையுடன் மார்கழி மாதம் முழு வதும் பாராயணம் பண்ண வேண்டும் அங்கும் புரிவோருக்கு ஆணவ இருளநிக்கி சிவஞான ஒளி உண்டாரும் என்பது தின்னைம்.

சர்சோதி...

(27 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கிரமபாகுவாயின் இவன் காலம் கி.பி. 1325-இப்பண்டித பராக்கிரமபாகு 2 ஆம் புவனேங்க பாகுவின் மகன் இந்த இரண்டாம் புவனேங்க பாகுதான் குருநாகல் மாவட்டத்திலுள்ள தம்பத்தேனியாவிலிருந்து அரசாண்டான். அவனின் பின் அவன் மகன் நாலாம் பராக்கிரமபாகு (இவளையும் பண்டித பராக்கிரமபாகு என்று கான் சரித்திரம் கூறுகின்றது) தம்பதேனியாவிலிருந்து அரசாண்டான். இந்த இரண்டாம் புவனேங்கபாகு கி.பி. 1273 இல் அரசாண்ட 1 ஆம் புவனேங்கபாகுவின் மகன்.

இந்தால் அரங்கேற்றப்பட்டது கி.பி 1300 ற்கும், கி.பி. 1310 ற்கும் இடையில் உள்ள அரசன் காலம் தான். இரண்டாம் பராக்கிரமபாகுவின் பேரனும் “போஜுத்வீஜய பாகு” என அழைக்கப்பட்ட நாலாம் விஜய பாகுவின் மகனுமாகிய மூன்றாம் பராக்கிரமபாகுவே இம்மன்னாவானேயன்றி இரண்டாம், நாலாம் பராக்கிரமபாகு அல்ல என்பது வெளிவிடமல்ல.

ஏற்குறைய கி.பி. 1310 ஆம் ஆண்டுவரை பாண்டிவள நாட்டை அரசாண்ட மாறவர்ம குலசேகர பாண்டியன் இலங்கையைத் தனதாட்சிக்குள் கொண்டுவர இரு முடிரகள் படையெடுத்தாலென்றும் முதன் முறையாக கி.பி. 1273 ற்கும், 1274 ற்கும் இடைப்பட்ட காலமென்றும் அப்பொழுது முதலாம்புவனேக பாகுவால் இவன் தோற்கடிக்கப்பட்டானென்றும் சரித்திரம் கூறுகின்றது. இரண்டாம் முறையாக இம்மன்னான் தனது அமைச்சரான ஆரியச் சக்கரவர்த்தி தலை மையில் ஒரு படையை கி.பி. 1284 இல் அனுப்பிவைக்க அவன் படை யாப்பாறை என்ற பகுதியை வென்று தலதாலையும் (பற்றின்னம்) கைப் பற்றி, இலங்கையைப் பாண்டிய ராஜ்யத்தின் ஒரு பிரிவாக்கியதென்றும் சரித்திரம் கூறுகின்றது. பாசின தேசம் (கிழக்குப் பகுதி), உத்தர தேசம் (வடக்குப் பகுதி), என அன்று கிழக்கும், வடக்கும் அழைக்கப்பெற்றதாகச் சரித்திரம் இயம்புகிறது. குருநாகல், தம்பதேனியா,

பகுதிகள் தட்சிணதேசம் என்று அழைக்கப் பட்ட பகுதிகள் இருந்தன.

விஷ்ணு விக்கிரம் சண்டெடுக்கப்பட்ட கந்தளாய் தம்பலகாமம், மற்றும் பொலன் னறுவைப் பகுதிகள் கிழக்குப் பகுதியான பாசின தேசத்தில் உள்ளன இலங்கையின் வடக்குப் பகுதியான உத்தரதேசம் சுயேச் சிகிரம் பெற்ற தனி இராச்சியமாக இருந்தது. முதலில் இதன் தலைநகரம் சிச்சைநகர் ஆரவும் (கி.பி. 1216- கி.பி. 1450) பின்னர் யாழ்ப்பாணம் (யாப்பாறை) நல்லூராகவும் [கி.பி 1450 -கி.பி. 162] இருந்துள்ளன [யாழ்ப்பாறை என்பது; (யாழ்ப்பாண ஊர், -நகர், நல்ல ஊர்- நல்லூர்) சிச்சைர் யாழ்ப்பாணத் துக்கு இட்டபெயராகும். இந்த' யாப்பாறை, யைத்தான் பாறவர்ம குலசேகர பாண்டியனின் மந்திரி ஆரியச் சக்கரவர்த்தி கி.பி. 1284 இல் கைப்பற்றி பாண்டியராதி க்கத்திற் கொண்டுவந்ததே காடு. இவங்கை முழுமையையும் நேரடியாட்சிக்குப்படுத்தினான்று சரித்திரம் கூறுகின்றது.

“ ஏற்குறைய இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் இவங்கை முழுமையையும் பாண்டியராதிக்கத் தில் நேரடியாட்சியில் இருந்துள்ளது. இக்கால கட்டத்தில் பாசினதேசத்தில் பதினாற்றுக்கிரமான சிவாலயங்களாலும் விஷ்ணு மற்றும் ஆலயங்களாலும் பொலிவுடன் விளங்கிய பதியா, கந்தளாய், தம்பலகாமம் பகுதிகளில் தம்பலகாமம் பகுதி அரண்யிகுந்ததாக இருந்தமையால் 4 ஆம் விஜயபாகுவின் மகன் மூன்றாம் பராக்கிரபாகு இங்கு சரந்துறைந்து தங்கியிருந்தானென்றும் சரித்திரம் கூறுகின்றது.

தம்பலகாமம் அக்காலத்தில் பிக்க செழிப் போடு விளங்கிப் பணிக்கப்பெறுதலாக என்றும் ஆண்கு பாதுகாப்பாக இருந்த பராக்கிரமபாகு பாண்டிய நாடு சென்று மாறவர்மன் குலசேகர பாண்டியனேடு சமரசம் ஏற்பட உத்தி தலதாலை இலங்கைக்குக் கொண்டுவந்து, கி.பி. 1302 ஆம் ஆண்டு அரசனானுன் என்பதும் சரித்திரக் கூற்று பாண்டியர் ஆதிக்கத்தை ஏற்று அவர்கள் பாதுகாப்போடு இவன் அரசிருக்கை கொண்ட இடம், சரித்திர / ஏடுகள் மட்டுமன்றி வேறு தலபுராணங்கள் பிற்காலத்

திற் சட்டிய தம்பைநகர் என்பது தம்பலகா மம் என்பதற்கு மறுப்பிருக்க முடியாது. ஆயி னும் சர்சோதிமாலீ ஆய்வாளரும் சரித்திர ஆய்வாளரும் இதனை மீண்டும் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்பது எனது வேண்டுகோளாகும்.

பாசின தேசத்தில் அன்று தமிழ்ப்பொலி வும் சைவ, வைஷ்ணவப் பொலிவும் நிறைந்து பல் வகையாலும் சிறப்புற்று மூன்றாம் பராக் சிரமவாகுவிற்குப் பாதுகாப்பராஜா விளங்கி யதும் சர்சோதிமாலீ அரங்கேற்றம் பெற்றது வும் தம்பலகாமம் என்னும் தமிழ்ப்பிரதேச நகரேயன்றி 1ஆம் புவனேஷபாகுவால் கி.பி 1310 இல் அரசிருங்கையாசக் கொள்ளப்பட்ட தம்பதேனியா அன்று என்பதைத் திட்டவட்டமாக உறுதியோடு உரைக்கும் நிலைமை மூன்றாம் பராக்கிரமபாகு பாசின தேசத்தில் (கிழக்குப் பகுதியில்) கி.பி. 1302 முதல் கி.பி 1310 வரை இருந்து அரசாண்டான் என்பதனாலும் அவனை கி.பி. 1310 இல் வெற்றி கொண்ட 2ஆம் புவனேஷபாகு குருதாகவில் இருந்து கி.பி. 1325 வரை அரசாண்டுள்ளான் என்பதனாலும் கூறக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

மேலும் தனது பாதுகாப்புக்குதி 3 ஆம் பராக்கிரமவாகு தம்பலகாமத்தில் பாதுகாப்பாக மறைந்திருந்தானென்பதாலும் அதன் பின்னரே அவன் பாண்டி நாடு சென்று சமர சப் பேச்சு நடத்தி அரசரினம் பெற்றுள்ள பதாலும் தம்பலகாமம்தான் தம்பைநகர் என்பது உறுதிப்படுகின்றது.

மூன்றாம் பராக்கிரமவாகுவின் காலத்தில் தான் சர்சோதிமாலீ அரங்கேற்றப் பெற்ற தெண்பதும் அது நடந்தது. கி.பி. 1309 என்பதும் அவன் இருந்து அரசாண்டது பாசின தேசமென்னும் கிழக்குப் பிரதேசமென்பதும் தெளிவாகின்றன. மூன்றாம் பராக்கிரமவாகு தம்பலகாமத்தில் இரண்டாண்டுகளுக்குமேலாக மறைந்து வாழ்ந்தானெனச் சரித்திரம் கூறுகின்றது (குளவும்சம் கீழ்ப்பகுதியை ஆராய்க) இவனை வெற்றி கொண்ட இரண்டாம் புவனேஷபாகுவே குருதாகலுக்குச் சென்று அங்கிருந்து அரசாண்டான்

'சர்சோதிமாலீ' என்ற மூர்த்தி சிறிதா மினும் கீர்த்தி பெரிதான ஆய்வுநாலூல் மாற

வித்துவான் எஃப் எஸ்ஸி. நடராசா வெளி மிட்டுள்ளார். இந்துஸ் சர்சோதி மாலையை ஆக்கபூர்வமான முறையில் மக்களுக்கு அறி முரப்படுத்தகின்றது மகாவித்துவாளின் இந்நால் அநெகருக்கு இதுசாலவரை தெரியாதிருந்ததும் தமிழ் மூர்த்து இலக்கிய விருத்தி மில் முக்கியமானதும் மூர்த்து மக்களுக்கு ஒப்பற்ற வழிகாட்டியாகவும் இலக்கும் வண்ணமை மிக்கதுமான ஆய்வுநாலைத் தக்கதருணத்தில் வெளிமிட்டுள்ள பொறுதும் உவந்து வர வேற்பதற்குரியதாகும்.

நமது நோக்கம்:-

'தமிழ்நாட்டில் நடக்கும் இசையரங்களில் தமிழ்ப்பாடல்களே முதன்மை பெறவேண்டும். அரங்கின் துவக்கமும், மங்களமும் தமிழ்ப்பாட்டுக்களாக இருக்க வேண்டும். இடையிடையே இதர மொழிப்பாடல்களையும் பாடலாம். அதற்குத் தடையில்லை. பிற மொழிப்பாடல் களை நாம் வெறுக்கவில்லை. தமிழ்நாட்டில் நடக்கும் இசையரங்கைச் சேட்கும் தமிழ்களுள்ளம், 'இன்று தமிழிசையரங்கு நடந்தது, நம் உள்ளம் தமிழிசையால் பூரித்து.' என்று உணரவேண்டும், தமிழ்நாட்டில் நடக்கும் இசையரங்குகள் தமிழருக்கு இன்பமளிக்க வேண்டும். இதுதான் நமது நோக்கம்.'

- தமிழிசை முதல் மாநாட்டில்
இராசா
சர். மு. அண்ணூமலைச்செட்டியார்

அம்மன் அருள்

(17 ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

“அது சரி அந்த ஒற்றை கிழிப்பட்டதற்கா இவ்வளவு ஆரவாரம், ஆத்திரம். இதை எழு துவதில் என்ன பலன்? அந்தப் பைத்தியம் சொன்னதென்று நியும் வீசர் வேலை பார்க் கிறுய்” என்றார்கள்.

குழுதாவுக்கு இதுவரை காலமும் வராத கோபமும், ஆத்திரமும் சிறிக் கொண்டு வந்தன.

எரிமலை போல் வெடித்தாள். “என்ன சொன்னீர்கள்? பைத்தியமா? உண்மைதான் தூர்க்கை அம்மன் மேலே பைத்தியமாய்த் தான் இருக்கிறன். என்றை பிள்ளைக்கு முன்னு வயசாச்சா, இன்னும் பேச்சே வரலை. இதை நீங்கள் உணரவில்லை. என்றை பிள்ளைக்குப் பேசும் சக்தியைக் குடுதாயே என்று அல்லும், பகலும், ஏன் ஒவ்வொரு நிமிசமும் வேண்டுகிறேன். வேறுயாரிடம் போய் கேட்பது. நீங்களோ பத்திரிகை உண்டு வேலை உண்டு என்று இருக்கிறீர்கள். என்னை மன அமைதியுடன் அம்பாளைப் பிரார்த்திக்கவாவது விடுங்கோ” என்று சொல்லிக் கேள்வி கேள்வி அழுதாள்.

அதிர்ந்து போனான் மனோகர். அவன் கண்கள் சுதாகறைத் தேடினா. விளையாடிக் கொண்டிருந்த பிள்ளையை ஓடிப்போய் வாரித் தூக்கினான். மூன்று வயசாகியும் தன் பிள்ளைக்குப் பேச்சு வரவில்லை என்ற விஷயம் தனக்கு ஏன் இதுவரை காலமும் தென்பட வில்லை என்று என்னிட ஏங்கினான்.

குழுத்தையை இறக்கி விளையாடவிட்டு விட்டு ஒன்றும் பேசாது வெளியே போனான் அவன் கேற்றைத் திறந்து வெளியே போவதைப் பார்த்த குழுதா கதிரையில் அமர்ந்தாள். தன் தகைவிதியை என்னிட கண்களங்கி அழுதாள்.

சிறிது நேரத்தில் மனோகர் கையில் பெரிய பார்ச்சுடன் வந்தான். நேரே சாமி அறைக்குள் போனான். விளையாடிக் கொண்டுள்ளார்கள் தொடர்ச்சி போனான்.

ஒருந்த சுதாகர் அப்பாவிற்குப் பின் ஒன்று ஒடினான்.

சாமி அறைக்குள் போன அசோகன் பார்ச்சை அவிழ்த்தான்.

பார்ச்சுடுகள் தூர்க்காதேவியின் அழகிய மூவர்ணாப்படம் பிரேம் போடப்பட்டிருந்தது அதைக்கண்ட சுதாகர் ஆவலூடன் ‘சாமி படம் நேக்கு வேலூவும்’ என்றான்.

குழுத்தையின் குரல் கேட்டு தூண்டி ஒடிவந்தாள் குழுதாடு கண்களில் ஆனந்தகண் ஸீர் வழிந்தோட, முழுந்தையை வாரி அணைத் தவன் நிமிர்ந்து பார்த்தாள். புத்தம் புதிய தூர்க்கை அம்மனின் படத்திற்கு மனோகர் மாலை போட்டு வணங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

‘குழுத்தை பேசுகிறது. அம்பாள் பேச வைச்சிட்டா’ என்று உணர்ச்சி வசப்பட்டு கணவனிடம் சொன்னான்.

‘எல்லாம் அம்மன் அருள்’ என்று சொல் விய வண்ணம் குழுத்தையை குழுதாவிடம் வாங்கினான்.

‘உங்க மனசைப் புண்படுத்தியிருந்தாமன்னியுங்கோ’ என்று சொன்ன குழுதாவிடம் ‘நீ மனசைப் புண்படுத்தவில்லை. என்மனசைத் தெளிய வைச்சிட்டாய்’ என்று ஆதரவுடன் சொன்னான். ★

சோதியே சுடரே சூழோளி விளக்கே
சுரிகுழற் பண்முலை மடந்தை
பாதியே பரனே பால்கொள்வென்
விற்றுய

பங்கயத் தயனுமா ஸ்ரியா
ந்தியே செல்வத் திருப்பெருந்
துறையின்
நீறைமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
ஆதியே யடியே ஞதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே யென்றாரு ஸாபே.

காந்திருங்கள்!

எமது ஈடுத்த இதழில்...

‘ஷப்ர’

நிறுவனம் வழங்கும்

கலண்டர் - 1990

(இலவச இணைப்பு)

ମୁଦ୍ରାଂକଣ ମୀଲ୍ ଟଙ୍କା 100,000/-

മുതலിട്ട് ചെയ്യ വേണ്ടിയ
തൊക്കെ രൂപാ 54,018/- മട്ടുമേ..!!

மேலதிக விபரங்களுக்கு:-

എപ്പറ യൂണിക്കോ പിന്നൻസ് ലിമിറ്റഡ്

61, நியூ புல்வர்ஸி வீதி,

Qasim - 4.

தொலைபேசி: 589310, 5005762

207, മിൻസ്കാര നിലൈപ വീതി.

ஷ்டாட்டர்ஸ்.

କୋଡ଼ିପେଟି:- 22073. 24805

‘வெப்ரீ’வை நாடுங்கள்!

தரமான கலர்ப்படப் பிரதிகள்

- * அதிகுறைந்த கட்டணத்தில்
- * மிகக் குறுகிய காலத்தில்
- கலர்ப்படச்சார்கள் கழுவுதல் முற்றிலும் இலவசம்
- * நவீன கம்பியூட்டர் இயந்திரத்தில் பிரதி செய்தல்
- 3 முதல் 5 நாட்களில் விநியோகம்

வெப்ரீ

207, மின்சார நிலை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி:- 22073

இச் சமய திங்கள் இதழ் நியூ உதயன், பப்பிளிக் கேஸன் (பிரைவேட் விமிட்டெட் ஸ்தாபனத்தாரால், 15, இவது ஒழுங்கை மின்சார நிலை வீதியில் உள்ள அவர்களது அச்சகத்தில் வெளியிடப்பட்டது.